

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 11 • december 2003

Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎ Fax 0413-475467
e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
#

Vice-voorzitter:
Theo Tromp
Daelenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster:
www.wandel-olat.org
#

Secretaris:
Kees van Vessem
Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
☎ 040-2110413
e-mail: keestrus.v.vessem@12move.nl
#

Penningmeester:
Jos van den Bersselaar
Postbus 6155
5600 HD Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
#

Notuliste Bestuursvergadering
Mariet Ahlers

Bestuursleden:
Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
#

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
#

Paul Canters
Verdilaan 3
5707 RG Helmond
#

Joop Wesseling
De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
#

Banknummer OLAT:
13.82.11.736
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-♦-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws december 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
Im Memoriam	5
Van de Bestuurstafel: Door Hein Lenders	6
Ledenadministratie: mutaties en verjaardagen.....	6
Verjaardagen	7
Herfst: Margriet	7
Initiatiefgroepen: Wandelen op Dinsdag	7
Troubadourpad: Piet Royakers	8
Commissies:	9
Clubreizen: programma 2004.....	9
Lange Afstand, Prestatie en Snelwandelen LPS:	9
Clubkampioenschap stand.....	9
Competitieprogramma	10
Kort wandelen, maar wel snel: Klaas Bakker.....	10
De Nacht van Bocholtz: Sjef Koolen	11
Snelwandelprogramma	11

Theo Northumbrian Coasline Walk (3,slot) Christiaan Koehler.....	12
WS 78 op 8 november in Rijen: Peter vd Ven.....	15
Noaberpad: Willemien Hietland	16
De Fries Drenths grensgebied wandeltocht: Henri Floor en Coos Verburg	21
Hallo Wandelaars: Inge Mol	23
Kennedymars Bergeijk: Hans Brongers.....	25
Constant aan de wandel	25
De OLAT-jaarvergadering	26

Foto voorkaft: De Bloemetjes van OLAT

foto's van: Peter v/d Ven, Henri Floor, Christiaan Koehler, Ad van Asten, Hans Brongers, Mia Dielesen, Willemien Hietland

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Ledenadministratie:

Nellie Leijssen
Jacobus Deckersstraat 9
5616 JN Eindhoven
☎ 040-252 6772

Clubreizen:

Toon van Wordragen
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎ 040 -2524404

Boetiek:

Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742/0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
☎ 0413-212161

OLAT-verzorging: Algemeen

Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Nijmegen

Vierdaagse verzorging:

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
☎ 06-12074473
giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Nellie Leijssen
Corrie Tiersma

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

**Hulstbosakker 47
5625 VS EINDHOVEN**
OLAT-LPS@zonnet.nl
Paul Canters
Henk Plasman
Hans de Vries

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

**Lupinelaan 27
5691 WC SON**
a.h.van.asten@hccnet.nl
a.asten1@chello.nl
Peter van de Ven
Margriet Fischer

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

**Jul. van Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert**
toon.van.wordragen@hetnet.nl
Simon Willems
Jan Hendrix
Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.
Mia Dielesen

☎040 - 2552742

**Diephuisstraat 24
5652 PA Eindhoven**
e-mail:
m.dielesenbeerens@chello.nl
Hein Lenders
Jos van den Bersselaar
Ad Verbakel
Toon van Wordragen
Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem
☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 19 december 2003 voor plaatsing in
ons januarinummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

**december 2003
JAARGANG 29, NR. 11**

VOORWOORD

Zaterdag 22 november vond in Eindhoven onze Algemene Ledenvergadering plaats. Er waren 73 leden aanwezig, 41 leden stuurden een bericht van verhindering.

Bij binnenkomst kregen de leden een Nieuwsbrief overhandigd waarin het bestuur, zover als dat mogelijk was, had uiteengezet hoe de ontwikkelingen bij de KNBLO tot zover waren verlopen. Vooral de forse verhoging van de

contributie- en tochtafdracht aan de Bond stuitte bij veel leden op onbegrip.

Deze verhogingen zijn vooral een gevolg van de beperking van de subsidie door de Overheid aan de Bond. De vitalisering van de wandelsport staat hier vooralsnog buiten.

Voor OLAT betekent het dat we in 2004 per seniorlid €4,- en per juniorlid €2,- moeten afdragen. Tot nu toe was dat €1,50.

Daarbij komt nog dat wij vanaf 2004 per deelnemer voor onze wandeltochten 0,30 eurocenten aan de Bond moeten afdragen.

Het bestuur van OLAT kwam in de Nieuwsbrief met het voorstel om de contributie en het inschrijfgeld per tocht met ingang van het verenigingsjaar 2004/2005 als volgt te verhogen:

De contributie wordt met €2,50 verhoogd. Het inschrijfgeld voor OLAT-tochten wordt met €1,50 verhoogd.

OLAT-leden ontvangen per tochtdeelname een korting van €2,-
Bondsleden ontvangen bij OLAT een korting van €1,- per tocht.

Voor KNBLO-leden geldt dat de korting van €4,- op het inschrijfgeld voor de Nijmeegse 4-Daagse per 2004 rechtstreeks in mindering zal worden gebracht op het inschrijfgeld. Deze korting vervalt dus als extra inkomsten voor OLAT.

Het abonnement op het Bondsblad Op Goede Voet bedraagt per 2004 €7,50
Door de KNBLO zal een persoonlijke clubkaart worden uitgegeven waaraan in de toekomst kortingen op diverse inkopen zijn verbonden.

Voor het jaar 2004 neemt de Kring Brabant-Zeeland de extra kosten voor haar rekening, zowel voor tochtafdrachten als inschrijfgelden.

Noteer nog even dat wij onze Grenzeloze Tocht houden op maandag 29 december te Luyksgestel/Lommel.

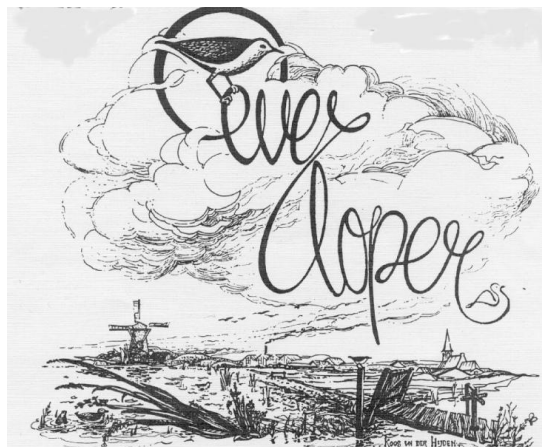
Verder wens ik eenieder prettige feestdagen en goede jaarwisseling.

Tot 2004.

Marinus van Roosmalen, voorzitter.

IM MEMORIAM

Hiepke Boerma

Er komt een e-mail binnen op mijn computer. Ons wandelid Hiepke Boerma, Ridder in de Orde van Oranje Nassau, is overleden. Even nadenken; wie is Hiepke Boerma? Na enkele dagen vallen plotseling de schakeltjes in elkaar. Hiep, zoals ik hem kende, was een markeerder van het Oeverloperpad, Westduinslag en de NS-routes. Wij ontmoetten hem niet vaak op OLAT-wandeltochten, toch was hij een OLAT-lid met hart en ziel. Begin vorig jaar ontving ik een brief waarin hij schreef of wij naar opvolgers wilden zoeken om zijn werkzaamheden over te nemen. Vanwege zijn leeftijd en gezondheid, zo liet hij mij weten, wilde hij zijn werk als markeerder graag persoonlijk aan zijn opvolgers overdragen. Bovendien was hij van mening dat deze oorspronkelijke OLAT-paden ook door OLAT-vrijwilligers

moesten worden overgenomen.

Ik bekijk de rouwkaart beter en herken op het achtergrondbeeld de wilgen langs de tiendweg. Plotseling krijg ik het gevoel samen met een goede wandelvriend, een potje verf en kwast bij ons, te wandelen door het Zuid-Hollandse landschap, om zo andere wandelaars de weg te wijzen op deze mooie wandelpaden.

Ondanks dat we elkaar weinig persoonlijk hebben ontmoet, krijg ik toch het gevoel van verbondenheid. Ik beseef ook dat ik daar nooit meer samen met hem zal rondzwerven en dat Hiepke nu zijn eigen wandelpad is opgegaan.

Dat hij de rust mag vinden die hij ook graag zocht op de kades in de randstad.

Wij wensen Pauline en de kinderen veel sterkte met dit droevige heengaan.

Namens het OLAT-bestuur, Theo Tromp

Van de bestuurstafel, door: Hein Lenders

Algemene Leden Vergadering.

Als vanouds stond de bestuursvergadering van november in het teken van de ALV. De diverse verslagen en de financiële afrekening vergden nogal wat tijd om te kunnen beoordelen of we de doelstelling van het begin van het voorbije jaar gehaald hadden, en of het hier en daar beter had gekund.

Ook de begroting, waar de ALV het laatste woord over heeft, werd voorlopig vastgesteld.

Met de spanning dat vooral niemand vergeten zou worden werd de lijst van te huldigen personen samengesteld. Dan blijkt dat velen belangrijk werk doen voor OLAT.

Kringvergadering KNBLO.

Op 11 november j.l. is er een tussentijdse kringvergadering geweest met het oog op de komende fusie. De voorzitter en vice-voorzitter hebben OLAT daar vertegenwoordigd.

Naar alle waarschijnlijkheid zullen enkele financiële aspecten op die vergadering worden besproken welke in een voorstel van de Kring aan het hoofdbestuur zullen worden voorgelegd.

Vergadering NBWB.

Op 22 november, op de dag dat OLAT haar ALV houdt, zal een deputatie van het bestuur ook die vergadering bezoeken. De te bespreken agenda is, op het ogenblik dat dit geschreven wordt, nog niet bekend.

Over beide vergaderingen zullen later ongetwijfeld nog mededelingen worden gedaan door een

Andere contactpersoon.

Zoals u wellicht weet of kunt weten zal de schrijver van deze rubriek op de ALV zijn functie als bestuurslid neerleggen.

Na zeven jaren meen ik dat de tijd gekomen is dat de fakkel wordt overgedragen aan een jonger lid. Ook mijn leeftijd gaat in dit verband een rol spelen. (In 2004 hoop ik 70 jaar te worden.)

Aan het einde van twee zittingsperioden, waarvan een als penningmeester, wil ik graag even stilstaan bij wat voorbij is. Gevoelens van voldoening en dankbaarheid overheersen. Dat geldt vooral voor de samenwerking met het bestuur, de vrijwilligers en de redactie van dit blad. Het was een mooie tijd.

Ook anderen, leden zowel als niet-leden, delen in die gevoelens. Iedereen hartelijk

dank voor het vertrouwen in mij.

Meen echter niet dat mijn werk er bij OLAT op zit. Ik hoop dat het mij gegeven mag zijn dat ik nog lang uw verjaardagen mag gedenken door het sturen van de bekende kaarten. Ook de bemiddeling van het logies in De Ganzenheuvel tijdens de 4Daagse van Nijmegen wil ik nog blijven doen. Ook de commissie KWD behoort daarbij met het assisteren van de penningmeester. Verder heeft de Grenzeloze Tocht mijn warme belangstelling. Ad Verbakel wil ik zeker niet vergeten bij het uitzetten van 'zijn' wandelroutes zoals bij de KWD en Grenzeloze Tocht. En als er nog tijd over is ben ik zelfs nog bereid om wat hand- en spandiensten te verrichten.

Deze keer niet: 'tot een volgende keer', maar wel.....blijf wandelen. Hein.

4-Daagse.

Hierbij wil ik alle leden van OLAT in kennis stellen van het feit dat de eerste inschrijvingen voor de overnachtingen in De Ganzenheuvel al binnen zijn. Met 50 plaatsen minder dan in 2003 staat het nu al vast dat de accommodatie snel volgeboekt zal zijn. Daarom deze en enige voorkeursbehandeling. Doe er je voordeel mee.

Omstreeks de jaarwisseling zal ik iedereen, die in 2003 te gast in De Ganzenheuvel was, een brief sturen. Daarna verwacht ik een snelle reactie, waarop alles in de kortste keren volgeboekt zal zijn.

De volgorde van (gedeeltelijke) betaling is bepalend of er van een reservering sprake is. Hein.

Ledenadministratie

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven
☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

Adreswijziging:

Regina Martens jr.	nieuw adres:	Marathon 137	4873 DX Etten Leur
Willemien Hietland	nieuw adres:	Knibbelweide 82	7122 TD Aalten
Paul Canters	nieuw adres	Verdilaan 3	5707 RG Helmond

Aanmeldingen:

Geraldine Brugmans	Haringvliet 8	5626 CJ Eindhoven	22-06-1965
Henny Bons Verhappen	De Rogter 47	5531 DB Bladel	06-04-1960
Ben Bons	De Rogter 47	5531 DB Bladel	08-05-1956
Lambert Rooskens	Beukenstraat 6	5931 KG Tegelen	20-06-1942
Annika Niesert	Fazantenkamp 154	3607 CH Maarssen	02-05-1957
Walter Eickmans	Morgenroodstraat 8	Eindhoven	12-11-1941
José Daamen	Zuidewijn 40	5653 PR Eindhoven	07-09-1958
Piet Severin	Eikestraat 5	5561 TE Riethoven	05-05-1933
Tiny Severin de Boer	Eikestraat 5	5561 TE Riethoven	07-05-1935
Marieta Klein	Tinelstraat 78	5654 LV Eindhoven	11-09-1958
Willem de Vries	de Zijdereder 3	5506 AS Veldhoven	09-02-1936
Corry de Vries	de Zijdereder 3	5506 AS Veldhoven	05-03-1939
Henk Spaan	Oude Bemmerstraat 35	5741 EA Beek en Donk	23-01-1949
Maria Spaan	Oude Bemmerstraat 35	5741 EA Beek en Donk	25-08-1952
Pierre Emans	Hakkeweg 9	6004 PR Weert	02-02-1949
Rita Denkers	van Hallstraat 8	5694 CT Breugel	07-01-1940
Piet Heidema	van Hallstraat 8	5694 CT Breugel	31-03-1947
Louis Claassen	Kuultjeshei 69	5685 GH Best	01-10-1944
Jelte van der Zee	Nassastraat 5	3451 CR Vleuten	15-12-1969
Petra Rops	Dotterbeek 18	5501 BH Veldhoven	17-02-1958
Brigitte Arie	Laarstraat 11	5582 HL Waalre	27-12-1965
Henk Vellema	Molstraat 12	5622 AP Eindhoven	13-05-1968
Annie Schatorjé	van Duijnhovenstraat 3	5708 EZ Helmond	01-03-1953
Elly Knots	Middelberg 63 A	5508 DN Veldhoven	13-06-1956
Josie van de Vondervoort	Half Mijl 4	5507 RB Oerle	07-06-1959
Jennie v/d Hurk Diender	Antilopelaan 24	5704 DJ Helmond	28-01-1952

Opzeggingen:

Jaap Rottier uit Eindhoven; Lenie Kraker Kalb uit Eindhoven; Harry Bakkers uit Geldrop; Cor van Wijk uit Werkendam; Tiny Snoeijns uit Eindhoven; Henny van de Laar uit Son; Rob v. Montfort uit Vught; Theo Blokk uit Empel; Ronald van Oort uit Utrecht; Maria Koetje uit Eindhoven; Rie Volkert Weyers uit Hoofddorp; John v. Puyvelde, José en Deseree Hanraets uit Heerlen; Jelle Boomsma uit 's Hertogenbosch; Ria van den Oetelaar uit Loosbroek en Vera van Dongen uit Sint-Michielsgestel.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

15	Jo v.d. Akker	Heesch	3	Rieky Jacobs	Uden
	Louis Vernie	Maasbracht		Willem Steenbakkers	Son
	Piet van Bommel	Tilburg	4	Frans Ermen	3583 TM 10 Utrecht
16	Antoon van Helmond	Asten		Margriet Fischer	Weert
	Peter Hendriks	Cuijk		Frits van Duijnhoven	Helmond
17	Deborah Tromp	Weert		Rien van Liempt	Best
	John Tieleman	Eindhoven		Wim Brooymans	Nijmegen
18	Jeannie van Rooy	Mariahout	6	Hetty Verberne	Nuenen
19	Bert van Woensel	O-W-Middelbeers		Nelleke Konings	St.-Oedenrode
	Regina Bakker	Eindhoven		Ria Rutten-van Poppel	Tilburg
20	Rini Welten	Asten	7	Rita Denkers	Breugel
	Will v.d. Donk-Gotink	Helmond	8	Marinus van Roosmalen	St.-Oedenrode
21	Corrie Schaap	Eindhoven		Henk Vissers	Mill
	Henk Tigchelaar	Haarlem		Jan Hogeloon	Breda
	Tine Verberne	Helmond	9	John Kerkhof	Middelburg
22	Kees Mol	Breda		Rob Keetlaer	Best
	Ron v.d. Goor	Horn	10	Drewes Boerema	Eindhoven
23	Hein Lenders	Geldrop	11	Wim Coolen	Helmond
24	Joop Krul	Best		Gerrit van Baal	Eindhoven
	Paulien Boerma-Labordus	Vlaardingen	12	Maria v.d. Hoogehoff-v.Vijfeyken	Helmond
25	Anneke van Ooijen	Eindhoven		Theo Beelen	Weert
27	Brigitte Arie	Waalre	14	Marietje van Ooyen-van Lierop	St.-Oedenrode
	Wil Rovers-Heijms	St.-Oedenrode		Ton Konz	Heel
	Harrie Rijkers	Gemonde	15	Marie Hak	St.-Oedenrode
29	Elly Borst-Brunsmann	Drunen	16	Jan van Loon	Tilburg
	Jaap Grootjans	Eindhoven		Regina Martens-de Kok	Rijsbergen
	Jan Houben	Nuenen	17	Nellie Leijssen	Eindhoven
30	Fred Fisser	Boxtel	18	Bertie Mennen	Heteren
	Rolf Craanen	Amersfoort	19	Alie van Os	Erp
	Mia Dielesen	Eindhoven		Andre Loos	Lelystad
31	Jo Kats	Eindhoven		Wil Wijnants	Nuenen
januari			20	Wim Suiskens	's Hertogenbosch
1	Henk Wassenberg	Boekel		Leo v.der Heijden	Veghel
	Antoon der Kinderen	Gerwen			

EEN NIEUWE WANDELMIJLPAAL WERD BEREIKT DOOR:

Gerrit de Gier, uit Broek in Waterland (het mooiste dorp van Nederland)

Gerrit liep ruim de wereld rond en liet 45.000 km optekenen in zijn wandelboekje. Gerrit Proficiat.!

Herfst

Zomaar een woensdag in november. Trainingsloopje in het bos. Duizenden diamanten liggen verstrooid in het gras. Dromerig witte vederwolken in een knalblauwe lucht. De natuur spreidt haar armen stralend uit.

Ik laat me omhelzen. Ik vertraag. Ik val stil. Gretig kijk ik om me heen.

Ik laat me betoveren. De wilg weerspiegelt haar schoonheid in stil water. Ernaast verdubbelt een berk haar gele pracht. Struiken zijn oranje. Purper is de beuk. Voor de machtige eik kan ik geen kleurwoorden vinden. Lariksen schijnen als zonnen in plassen neergedwarreld goud.

Ik laat me bedwelmen. De geur van paddestoel en bladerhopen.

Een eekhoorn speelt kiekeboe met mij en daagt me uit.

Wat kan ik? Ik ren naar huis. Al wat ik doe is proberen de rijkdom vast te leggen, maar heb slechts deze armzalige woorden.

Margriet

INITIATIEFGROEPEN:

WANDELEN OP DINSDAG

Een groepje enthousiaste wandelaars heeft het onderstaande programma bedacht.

Mocht je ook eens zin hebben om mee te wandelen op dinsdag, dan is hier wat informatie.

We starten om 10.00 uur in de morgen, meestal met ± 30 mensen. We vertrekken vanuit een café dat dikwijls speciaal voor ons opengaat. Vaak zijn we om ± 15.30 uur weer terug en wordt er samen met de liefhebbers nog wat nagepraat en wat gedronken.

We blijven als groep bij elkaar en onderweg ontstaan er vaak leuke of interessante gesprekken. Er zijn altijd twee mensen die de wandelroute verzorgen. Eén van hen loopt voorop en de andere achteraan met de routebeschrijving.

Soms hebben we rond de middag een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos.

Als we onderweg iets tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een kapelletje, een molen, een pas geboren veulen, een vogelkijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat. Onze wandelingen zijn meestal rond de 20 km lang.

Aanmelden of afmelden hoeft niet. Kosten zijn er niet aan verbonden, behalve de evt. consumpties. Wil je graag eens meelopen, zorg dan dat je op tijd bij het vertrekpunt bent. Tot ziens en veel wandelplezier.

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers tel. 0495-535848

Winterprogramma 2003/2004 Wandelen op dinsdag

Datum	Route	Startpunt	Plaats
23-dec	Nederheideroute	Café de Kroon, Dorpsstraat 12	Bakel
6-jan	Hasselsvennen	Achelse Kluis, Abdij	Achel (B)
20-jan	Bikkelsroute	NS Stationsplein	Deurne
3-feb	Bos en vennentocht	Hut van Mie Pils, Leenderweg 1 (in het bos)	Aalst-Waalre
17-feb	Luchense Heide	Restaurant "de TV toren", Geldropseweg 28	Mierlo
2-mrt	de Weerterbergen	Bung.park "de Weerterbergen", Trancheeweg 7	Weert
16-mrt	Lanschotroute	Café "de Toverstaf", Andreasstraat 10	Oostelbeers
30-mrt	Door de Witrijt	Café "de Koperen Teut", Postelseheideweg 6	Luyksgestel
13-apr	Kanaal en Duinenroute	"De Rustende Jager", Oude Bossche baan 11	Biezenmortel
27-apr	Dommeltocht	Café "de Oude Ketting", Bosscheweg 74	Boxtel

Wandeling Troubadourpad op dinsdag 19 augustus te Oisterwijk.

Door: Piet Royakkers, Nuenen

In gezelschap van Annie Stoop reed ik over mooie landelijke wegen met de auto naar Oisterwijk. In Best hadden we flinke pech, daar was de doorgaande weg naar Oirschot gedeeltelijk afgesloten, maar door te vragen en wat om te rijden waren we toch nog op tijd in Oisterwijk.

Na een kop koffie startten we om ongeveer tien over tien vanuit Bospaviljoen De Rode Lelie voor een tocht van 21 km. We waren met 29 deelnemers waaronder 19 dames. Het was goed wandelweer. We liepen in de uitgestrekte bosgebieden van Oisterwijk. Er liggen enkele fraaie vennen die dateren uit de laatste ijstijd. Een drietal van deze vennen zijn enkele jaren geleden uitgebaggerd om de oorspronkelijke vegetatie weer een kans te geven.

De Oisterwijkse bossen en vennen zijn waardevolle natuurgebieden waar veel soorten watervogels broeden

Midden in de bossen kwamen we een monument tegen ter nagedachtenis van Gerbrand Pieter van Tienhoven, een van Nederlands grote natuurbeschermers die leefde van 1875-1953. Deze pionier heeft veel gedaan om de natuur te behouden. Hij werd geboren te Amsterdam op 19 november 1875. Piet van Tienhoven groeide op als vijfde van negen kinderen in een intellectueel en artistiek gezin. Aan de universiteit van Amsterdam studeerde hij rechten en biologie. In 1902 promoveerde hij tot doktor in de rechtswetenschap

pen. Vervolgens begon hij een loopbaan als agent in het verzekeringswezen. Zijn assurantiwerk bracht hem vaak op de Amsterdamse beurs. De meeste tijd hier besteedde hij aan het onderhouden van contacten ten behoeve van de natuurbescherming

Van Tienhoven zou daarom als natuurbeschermer bekend worden. Hij kwam in contact met de amateur-bioloog Jac. P. Thijse die in 1904 met succes gestreden had tegen het plan om het Naardermeer als vuilstortplaats te bestemmen. Deze actie leidde in 1905 tot de oprichting van de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten in Nederland. Binnen deze organisatie hield van Tienhoven zich intensief bezig met het verwerven van terreinen. Met vasthoudendheid en durf slaagde hij er dikwijls in zijn standpunten door te drukken. Als niet aflatende onderhandelaar zorgde hij ervoor dat natuurmonumenten vele natuurgebieden in bezit kreeg. In 1925 werd door van Tienhoven de Nederlandse Commissie voor Internationale Natuurbescherming opgericht. In 1927 werd van Tienhoven tot voorzitter van Natuurmonumenten gekozen. De aankoop van zijn familie-landgoed 'Kampina' en de daaropvolgende uitbreidingen en het totstandkomen van het Nationale Park De Veluwezoom zag van Tienhoven als enkele van zijn belangrijke prestaties. In 1932 was van Tienhoven betrokken bij de oprichting

van de contactcommissie voor Natuur- en Landschapsbescherming, de voorganger van Natuur en Milieu. Naast natuurbescherming had ook monumentenzorg van Tienhovens grote belangstelling.

Niettegenstaande de drukke werkzaamheden die zijn vele bestuursfuncties met zich meebrachten wist van Tienhoven toch zo nu en dan tijd vrij te maken om zelf de natuur in te trekken, een rugzak op de gekromde rug en met zijn cockerspaniël Mona aan zijn zijde. Hij bleef tot het laatst actief. Pas toen zijn stem en gehoorvermogen achteruit gingen trad hij in 1952 terug als voorzitter van Natuurmonumenten. Een jaar later, in 1953, overleed hij aan een beroerte. Overeenkomstig zijn wens, werd zijn stoffelijk overschot gecremeerd en werd de as uitgestrooid op het voormalige familielandgoed "Kampina"

Midden in de bossen streken we neer om onze lunchpauze te houden, dat was heerlijk bij dit mooie weer. De boterham met een pakje chocomel smaakte goed. We genoten van de mooie natuur en de stilte om ons heen. Na dit fijne samenzijn onderling liepen we weer verder.

Vervolgens liepen we door het heide- en bosgebied Kampina. Dit is een fraai heidelandschap omringd door bossen en doorsneden door enkele beken. Het noordelijk deel is vrij droog met veel struikheide, dit in tegenstelling tot het zuidelijk deel dat vochtig is.

Op de Kampina komen veel bijzondere planten en diersoorten voor. Met circa dertig soorten is de Kampina een van de rijkste dagvlindergebieden van Nederland. In het noorden van dit uitgestrekte heidegebied liggen diverse vennen die door regenwater worden aangevuld. Paarden en runderen grazen in het bos- en heidegebied. Zij zorgen voor het natuurlijk evenwicht. Grassen en jonge boompjes krijgen geen kans om alles te overwoekeren. Heidevegetatie kan zich dan goed ontwikkelen, waardoor een groot aantal dieren zich hier weer prima thuis voelt.

Ook kwamen we langs een grondwatermeter. Daarop kon je aflezen hoe diep het grondwater onder je voeten staat. Over het algemeen is de grondwaterstand niet altijd gelijk. In de winter is die stand hoger dan in de zomer. Nu met deze aanhoudende droogte is het waterpeil zeer laag. Het peil staat nu op 1.85 meter onder het maaiveld. Er moet een meter bijkomen wil het op de gewenste grondwaterstand voor plant en dier komen. Vervolgens kwamen we langs het riviertje de Beerse. Hier zijn vistrappen in gemaakt zodat de vissen ook stroomopwaarts kunnen zwemmen om te gaan paaien.

Na deze prachtige wandeling waren we omstreeks kwart voor vier weer terug in Bospaviljoen De Rode Lelie. Na nog een drankje genomen te hebben keerden we zeer voldaan weer naar Nuenen terug.

COMMISSIES

CLUBREIZEN

Aanpassen data clubreizen 2004

Wilt U de data die voor onze clubreizen die foutief in het programmaboekje 2003/2004 staan, als volgt aanpassen:

Zaterdag 06 maart 2004	GR De Kempen	Arendonk – Pov. Domein Retie
Zaterdag 24 april 2004	GR 57	Hotton – La Roche en Ardenne
Zaterdag 19 juni 2004	GR 57	Bonnerue-Houffalize-Gouvy station
Zaterdag 21 augustus 2004	GR 573	Sart Lez Spa – Pepinster
Weekend 25/26 september 2004	Eifel JHB Gerolstein	Mürtenbach-Gerolstein, Gerolstein-Daun
Zaterdag 23 oktober 2004	GR 512	Diest - Houwaart

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand door overmaking van het bedrag op **gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert**, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Prijzen zijn onder voorbehoud.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er plaats vrij is.

Informatie en inschrijfadres: Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert,

☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN (LPS)

Stand clubkampioenschap OLAT 2004, per 22 november 2003

2080 Boetje Huliselan	515 Henk Plasman	400 Sjef Koolen
1450 Klaas Bakker	410 Theo Klanke	350 Rolf Craanen
1440 Ernst Westerhoff	410 Hugo Prinsen	300 Reny Heymans
1320 Ron Timmermans	410 Henk Vink	300 Servee Derks
1060 Hanny Klumpkens	410 Hans de Vries	235 George v/d Boogerd
575 Ad Martens	410 Wim van Gemert	

Voor de competitie 2003-2004 gelden onderstaande tochten:

04 januari 2004	Rotterdam	4 ^e prest./wedstrijd	10 km	RWV	Tijdschema
11 januari 2004	Zaandam	prestatieserie	20 km	de LAT	Tijdschema
24 januari 2004	's Hertogenbosch	Bossche 100	100-(110) km	stichting B100	500 (525)
25 januari 2004	Zaandam	prestatieserie	25 km	de LAT	Tijdschema
01 februari	Rotterdam	5 ^e prest./wedstrijd	10 km	RWV	Tijdschema
15 februari	Zaandam	prestatieserie	30 km	de LAT	Tijdschema

Als u met succes hebt deelgenomen aan een tocht uit ons competitieschema 2003-2004 meldt u dan zo spoedig mogelijk daarna bij: de commissie LPS 06-24175221 of 0495-450325

Kort wandelen, maar wel 'snel'.

Door: Klaas Bakker

In de koude donkere maanden voel ik me beter in staat om regelmatig te trainen, maar zodra het mei wordt en warmer gaat de lust om te trainen achteruit en sla ik meer dagen over tussen de trainingen. Dan doe ik liever wat langere afstanden met nu en dan een nachttocht.

Als je ouder wordt is het nog moeilijker om een evenwicht te vinden tussen training en rust. Als ik 's morgens vroeg train, heb ik verder de hele dag om eventueel achtergebleven afvalstoffen kwijt te raken. Als ik 's middags train tussen 14.00 en 16.00 uur lukt dat ook nog wel, dan voelen de spieren trouwens veel soepeler aan dan 's morgens vroeg. Maar als het later wordt dan 16.00 uur merk ik 's avonds dat alle ongeregelheden nog niet verdwenen zijn.

Dit geldt niet na wedstrijden, dan duurt het wel een paar dagen voordat je weer de oude bent.

Het is nu 18 november en er zijn in korte tijd drie snelwandewedstrijden geweest waaraan ik heb deelgenomen. Een op de baan, met 5 km en twee op de weg met 10 km.

Op zaterdag 25 oktober kwam ik in Eindhoven als enige uit voor OLAT, ik was ook de oudste van de 19 deelnemers die aan de start kwamen. Deze wedstrijd vond plaats op de atletiekbahn van PSV op Sportpark De Hondsheuvels. Ron Timmermans en Henk Plasman komen op wedstrijden uit voor een andere vereniging. De meeste deelnemers hadden 2,5 uur eerder al een 3-kilometerafstand gewandeld. Het waren dubbele wedstrijden, maar aan één afstand deelnemen kon ook. Ik vond dat trouwens meer dan genoeg. Ik mocht daarom één ronde op kop wandelen, voordat enkelen mij voorbij gingen. Het was vrij koud met ongeveer 9 graden en een straffe wind over de baan.

We moesten 12,5 ronde van 400 meter afleggen; de ronden werden bijgehouden via een rondebord en de tijd kon je aflezen op een tijd klok. Er liepen twee of drie scheidsrechters rond de baan, die je in de gaten moesten houden op correct wandelgedrag. Uiteindelijk finishte ik als 8^e en daar moest ik het mee doen!

Op 2 en 16 november waren de eerste winterserie wedstrijden van wandelvereniging RWV in Rotterdam, die ook een snelwandeltak heeft. De serie bestaat uit 6 wedstrijden, waarvan de laatste op 7 maart 2004 wordt gehouden.

De samenkomst voor deze wedstrijden is in de kantine van de kunststofbaan aan het Langepad R'dam Kralingen. Van hieruit is het dan nog 10 minuten wandelen naar de start in het park rond de Kralingseplas.

Het is rondje van 906 meter over asfaltpaden, dus voor de 10 km doen we 11 ronden met een aanloopstukje van ongeveer 40 meter. Er zijn ook afstanden van 5, 3 en 1 km. Bij start en finish werd voor deze gelegenheid een afdak van

tentzijl op gezet, dat aan drie kanten gesloten was, door de openkant konden we onze trainingspakken in bewaring geven gedurende de wedstrijd en ze bleven zodoende droog als het eventueel zou gaan regenen.

De eerste ontmoeting op 2 november werd goed bezocht.

Meestal zijn er enkele Belgen (Vlamingen) en Duitsers die voor deze wedstrijd de reis naar Rotterdam over hebben. Op deze zondag goed voor 31 (snel) wandelaars op de 10 km en daarbij nog eens 20 deelnemers op de kortere afstanden.

Het was onstuimig herfstweer, met soms harde windvlagen. Gelukkig wandelden we hier in het park redelijk beschermd.

De paden waren bezaaid met prachtige goudgele bladeren. Voor de wedstrijd wandelden we het parkoers een paar keer rond en gooiden we de takken en takjes aan de kant, zodat we een mooi egaal geplaveid herfstparkoers kregen. Het is geen afgezette ronde, dus toevallige wandelaars komen we daar ook tegen. Dat is echter niet zo erg, maar de loslopende honden die bij die wandelaars horen verlangen wel enige aandacht. Tussen deze wandelaars bevinden zich ook enkele scheidsrechters, die ons nauwlettend bespieden. Voor mij zit het er na ruim een uur op, dat is vroeger wel eens sneller geweest. Net voor de eindstreep word ik nog gepasseerd door Ron Timmermans die op wedstrijden voor RWV uitkomt.

Boetje Huliselan, van OLAT, was er ook maar hij was nog niet helemaal hersteld van de 110 km-tocht een week eerder door de Limburgse heuvels.

Vanuit de kantine kan er overigens ook iedere keer recreatief worden gewandeld over afstanden van 5-10 en 15 km.

Op 16 november is dan de tweede wedstrijd in de serie. We moeten ons aanmelden in de kantine en om 10,15 uur vertrekt de inloopgroep onder leiding van Philip Krul naar het park, om dan om 11.00 uur opgewarmd aan de wedstrijd te beginnen.

Het is regenachtig bij een temperatuur van 8 graden, er staat geen wind en dus is het prima wedstrijdweer. Nu komt het afdak dat werd opgezet onder een stevige dennenboom goed van pas. Voor de rondetellers wordt ook een droge plek gemaakt en zo blijven ze lekker droog om onze ronden bij te houden.

Ik verwachtte een snellere tijd dan de vorige keer, zo is het immers altijd gegaan in het verleden. Deze keer klopte daar echter niets van. In de tweede helft van de wedstrijd ging het zelfs slechter dan de vorige keer en ik eindigde pas na ruim een uur wandelen.

Boetje Huliselan ging uitstekend en zette wel een betere tijd neer. Ernst Westerhoff is pas OLAT-lid en hij deed het prima. George van den Boogerd die vorig jaar ook al een paar keer deelnam was er nu ook. Ron Timmermans (RWV) was ook sneller dan op 2 november. Er waren 34 deelnemers op de 10 km en voor de 5-3-1 km waren er nog eens 18 deelnemers.

De recreatieve wandelaars mogen vanaf 9.45 uur vertrekken en moeten voor 14.00 uur binnen zijn. Vandaag zal dat wel gelukt zijn want het regende van de eerste tot de laatste

De eersten:

2 nov.	1. Harold van Beek	RWV	45.30	16 nov.	1. Frank Buitaert Olse	48.18
	2. Frank Buitaert	Olse	49.55		2. Pete Gaus Al. Aachen	48.21
	3. Dirk Bogaert	Meetjesland	50.52		3. Dirk Bogaert M'land	49.13
	4. Richard Leijenaar	RWV	50.59		4. Malte Strunk Al. Aachen	50.12
	5. Theo Koenis	LAT	53.55		5. Richard Leijenaar RWV	50.41

De Nacht van Bocholtz

Door: Sjef Koolen

En zoals we weten ligt Bocholtz in Zuid-Limburg, hier werd van 24 op 25 oktober de Nacht gelopen, waarbij er keus is uit twee afstanden: 100 of 110 km.

Na samen met Tini wat te hebben rondgezworven door Europa, we deden de Veluwe aan en daarvandaan trokken we naar Duitsland, Oostenrijk, Italië, Frankrijk en Spanje, werd het weer eens tijd om aan een grotere wandeltocht te beginnen. Nadat ik twee goed georganiseerde tochten had gewandeld, namelijk de 60 km in Berg en Dal en de 40 km winterserietocht in Eersel durfde ik het wel aan om de Nacht van Bocholtz te proberen.

Maar op vrijdag de 24 oktober zag ik het toch een beetje somber in, want 's morgens viel er al een flink pak sneeuw. Toen Hans de Vries en Wim van Gemert me 's avonds op kwamen halen, was het echter weer goed wandelweer, wel een beetje fris, maar daar kun je je goed tegen kleden.

Toen we in het startlokaal in Bocholtz aankwamen, verbaasde het mij dat OLAT hier zo goed vertegenwoordigd was. Naast de twee eerder genoemden en mijzelf waren verder ook aanwezig: Henk Vink, Boetje Huliselan, Theo Klanke, Hugo Prinsen, Ernst Westerhoff en de dames Hanny Klumpkens en Nancy Buckx. Nancy moest echter na 65 km te hebben afgelegd stoppen. Zij was het niet gewend om in groepsverband te wandelen wat meebracht dat ze ook niet kon joggen.

Als je als wandelaar of wandelaarster houdt van een pittig en heuvelachtig parkoers dan moet je beslist hier eens

stap. Toch was er nu nog behoorlijk wat animo voor deze wandelingen. Van toevallige wandelaars in het park hebben we vandaag niet veel last gehad. Wel kruisten de recreanten ons wedstrijdronde, maar meestal zijn we die net iets te vlug af en staan wij al onder de douche of zitten al in de kantine te wachten op de uitslag en het diploma met je persoonlijke tijd.

Ondertussen genieten we van een heerlijke kop snert, koffie of thee.

Soms vergelijk ik het snelwandelen wel eens met een bepaalde draf van een paard voor een sulky: als het paard uit zijn cadans raakt ligt het eruit, en zo is het ook met snelwandelen.

Over drie weken is de volgende wedstrijd hier aan de Kraalingseplas.

naartoe gaan. Ter afwisseling stoppen ze hier ook wel graag wat kleinere bospaden in de route. Het parkoers liep via Vijlen, Moresnet, Hauset en Sief waar we na 35 km in de brandweerkazerne een stop hadden van 40 minuten. Ze hadden er zelfs de brandweerwagens voor buiten gezet. Voor ons wandelaars was de stoptijd echter te lang, omdat je na eerst goed warmgelopen te zijn nu door stil te zitten in een koud gebouw te erg afkoelde.

Na deze pauze wandelden we richting Venwegen, Lammersdorf, Roetgen naar Raeren. Ondertussen hadden we prachtige vergezichten als we weer eens een klimmetje achter ons hadden.

In Raeren was, na 65 km, de rust gelukkig in een café. Onderweg bij de wagenstops hadden ze telkens een paar Partytenten aan elkaar gemaakt voor onderdak en de verzorging was zeer goed. Wat te denken van: bijvoorbeeld broodjegezond!

Na deze rust gingen we richting Plombières dat op 86 km lag. Vanaf nu was de tocht gepijld, voordien liepen we zoals gezegd in groepsverband. Vooral voor de wandelaars die voor de Long Distance stempel op de 110 km afstand liepen was dat zeker zo prettig, zij konden nu in hun eigen ritme verder gaan.

Na afloop waren er 64 deelnemers overgebleven die zeer tevreden waren over de tocht. Twee personen hadden het niet gehaald.

Snelwandelagenda (uit de RWV-bode) 2004

04 januari	Rotterdam	RWV	4 ^E Wedstrijd winterserie. Melden voor 10.45 uur kantine Langepad
25 januari	Zaandam	LAT	Baanwedstrijd. Vincent van Goghweg. 1 ^o start 12.00 uur. 1 t.m. 10 km
01 februari	Rotterdam	RWV	5 ^E Wedstrijd winterserie. Melden voor 10.45 uur kantine Langepad
21 februari	Gent	KNAU	Ned. Kamp. 5 km indoor. Aanmelden z.s.m. via Mariet Ahlers
22 februari	Zaandam	Zaanl.	N.K. indoor jun. en senioren. Inschr. Voor 1 febr. via Mariet Ahlers

The Northumbrian Coastline Walk (3)

DAGBOEKVERSLAG GESCHREVEN DOOR: CHRISTIAAN KOEHLER

Deze weinig bekende 'Long Distance Walk', in 1988 ontworpen door Ian Smith, loopt van uit Marshall Meadows op de Schots/ Engelse grens naar het zuidelijk gelegen North Shields bij de havenstad Newcastle.

.....Het mini vissershaventje van Craster ligt heerlijk beschut tegen noordelijke - en zuidelijke winden in een natuurlijke inham van de 'The Heugs', waar omheen huizen met schuin aflopende bloementuintjes, zelfs tot aan de zee, zijn gegroepeerd.....

buit.

In de enige eetgelegenheid doen we ons tegoed aan de aanbevolen dagschotel: 'Kippers and haddock a Craster speciality with a wide reputation'. Klopt als een bus, met dien verstande, dat een 'Tetley Bitter, smooth brewed since 1822' de vis beter laat zwemmen!

Embleton

• Embleton is an attractive little village with a cluster of houses rising up the bank beside the triangular green. This sports a pump and a park as well as a telephone box. More of the village is scattered round a larger square plan. There are churches and inns, a post-office and shops. At the south west corner is Holy Trinity Church. This looks like a typical Victorian building, but go inside, where its ancient bones are revealed, dating back in the base of the tower to about 1200 AD. Read its history, and ponder why the chancel is fitted at an odd angle! Beside the church, but private, is the Vicar's Tower. This was built in 1395, and incorporated later into the more comfortable vicarage.

huilen. Hij verhaalt van de ene veldslag na de andere. Het gaat er nu vredig aan toe

Een bonte verzameling van hooguit zo'n 20 bloemsoorten biedt een kleurrijk beeld; kennelijk ruilt hier iedereen zaadjes en stekjes met iedereen. Grote rode papavers, blauwe riddersporen, lavendel en oranje vuurpijlen voeren de boventoon. Gestapelde rotsblokken, begroeid met allerlei kruip- en hangplantjes zijn hoogstandjes op het gebied van erfafscheiding. 't Is duidelijk, dat de gunstige ligging maximaal wordt uitge-

We besluiten 2 x in Craster te overnachten, om een aantal bezienswaardigheden te bezoeken waar we vandaag niet aan toekomen. Dat extra dagje 'Craster' gaat op in een 12 km 'circulair walk'. We gaan eerst terug naar het noorden, nu over de cliffs, met rechts onder ons de Noordzee en links de goudgele bremhelling van 'The Heugs'. Wat 'n uitzicht, feest!

We proberen de cliffs, waarop de ruïne van Dunstanburgh Castle staat, aan de zeezijde te rondan. Vergeet het maar, want een meeuwenkolonie heeft er bezit van genomen en laat geen pottenkijkers toe; bovenlangs en niet anders, luidt kennelijk hun devies.

De geschiedenis van het voormalige slot is om te

VOOR U GELEZEN / en gezien!

Door: de redactie

De Elfstedentocht (205 km), de Vierdaagse van Nijmegen (200 km) en de Haerfejen in Denemarken (300 km) zijn meerdaagse tochten om U tegen te zeggen, maar wat dacht U van de 500 km, die broer en zus Erik en Nicole Hafkemeijer uit Veldhoven liepen, samen met 150 Afrikaanse en Europese jongeren, van Oeganda naar Kenya? Ze volgden de route die 100 jaar geleden door missionarissen werd gelopen van Kampala naar Kisumu, om in Kenya het katholieke geloof te verkondigen.

Zwaaien met je wandelstok - heeft een jongen van 21 jaar die eigenlijk wel nodig? - naar kinderen kun je daar beter niet doen. De angst voor blanke schijnt daar nog steeds zo groot te zijn, dat ze dan denken dat je stokslagen gaat geven.

Als U geschiedenis heeft gehad op de lagere school - maar dat is voor de meesten onder ons al meer dan 30 jaar geleden, dan is daar ongetwijfeld de Muur van Hadrianus behandeld. Deze muur is gebouwd door de Romeinen in Mid-den-Engeland, om de barbaren buiten hun rijk te houden. De muur is 117 km lang en loopt van de monding van de Tyne in het oosten (bekende havenstad: Newcastle) naar de monding van de Solway in het westen. Het "muurgevoel" zul je er niet altijd hebben, omdat sommige stukken getransformeerd zijn tot autoweg, en je andere gedeeltes op 200 à 400 meter afstand passeert, omdat landeigenaren geen recht op doorgang willen geven. Toch is dit pad puur genieten voor de geoevende wandelaar en het heeft de status van "National Trial" gekregen. In Nijmegen organiseert een reisbureau meerdaagse wandelreizen naar deze muur. [http-adres: www.snp.nl](http://www.snp.nl)

Wandelpaden binnen de bebouwde kom, die zijn er niet veel en de meesten zijn niet langer dan enkele honderden meters. Daarom een aardig initiatief van GBV (Gemeente Belangen Veldhoven) om een zo lang mogelijk wandelpad langs het riviertje de Gender aan te leggen. Op die manier wordt het mogelijk om vanuit het oude kerkdorp Veldhoven via sportpark de Korze door te lopen naar de Oelbossedijk, waar de bossen beginnen. GBV zal echter wel gesteund moeten worden door een andere grote partij, want net zoals in de landelijke politiek moet een meerderheid het belang hiervan inzien.

met ansichtkaarten, souvenirs en rondleidingen met zwaluwen te over.

Iets landinwaarts biedt een farmer *'right of way'* over zijn akkers met tarwe en voedergewassen naar het zuidoostelijk gelegen plaatsje Embleton. Langs de paden staan hoge stokken met gekleurde uiteinden als markering.

Bij onze binnenkomst toont Embleton zich op z'n best; een lang lint van tuintjes en begroeiende bermen. De aanleg, begroeiing en verzorging van al dat moois doet feestelijk aan.

In een 'wel duizend dingen winkeltje' met een erg laag plafond vinden we yoghurt voor de middagpauze op het wat dromerige dorpsplein.

Naast de Holy Trinity Church met een anno 1200 interieur ligt een oeroud kerkhof; op de oude grafzerken proef je de geschiedenis.

Morgen naar het 18 km verder op gelegen Alnmouth; 'voer voor geologen' wordt dit traject genoemd. Ian Smith zegt: *"Cliffs, boulders of grey limestone, hard and columnar dolerite, round whinstone boulders arched and twisted by geological pressures."*

Onze B&B gastvrouw zegt over het soms wel erg ruige klimaat: *"Als het hier stormt jaagt de wind het zeewater over de rotsen en laat dan meters hoog schuim voor ons huis achter"*.

We kunnen ons weinig van dit onheil voorstellen omdat vandaag de weldadige zuidenwind de hemel heeft schoongeveegd. We sjokken over een schuin aflopend bed van door water, weer en wind gepolijste grijs/bruine rotsen, waar het zeewater tegenaan klotst. Al is 't echt uitkijken geblazen, toch zouden we deze ervaring niet willen missen. Bij de broedkolonie van de Kittiwake (drietenige-zeemeeuw) verlaten we even de kust voor de 'woodland walk' door het in de 17de eeuw door de 'Gray Family' aangelegde park 'Silver Wood' van hun landgoed Howick Hall; een verrassend mooi en interessant gebied.

We zien de vleeskleurige orchis, ruiken de 'wild garlic' en bewonderen de rhododendron....op stam langs glasheldere beekjes met dartelende forellen.

Eenmaal terug op de cliffs bij Boulmer zien we tot onze verbazing eveneens de bloeiende orchis. Het gehucht Boulmer staat bekend als een eeuwenoud smokke-laarsnest. In geheime kelders bewaarden de bewoners destijds rum en andere smokkelwaar. De vlag, die de lading dekte, was de reputatie van de reddingsbrigade. In de loods hangt een lange lijst van levensgevaarlijke reddingsacties op de wilde zee. Vreemd genoeg ontbreekt een haven, maar via een vrijwel verborgen gat in de rotsen met een lange sleuf is de open zee voor kleine visserbootjes, etc. bereikbaar. De brede schuin aflopende rotsen zijn grillig maar uitnodigend om er over heen te trekken. Ter hoogte van Alnmouth, ons doel voor vandaag, gaan de cliffs over op wel 40 meter hoge duinen. En wie wonen er op de mooiste plek met aan alle kanten uitzicht over zee en land? Jawel, de Franciscanen in een enorm klooster achter wel erg hoge hekken!

In 1806 heeft een zware storm een stuk van deze kustplaats weggeslagen, waardoor de rivier de Aln een andere uitweg heeft gezocht.

Hoewel Alnmouth door zijn gunstige ligging veel toeristen en golfers trekt, is het maar een saaie plaats. En wanneer je dan bij je B&B komt en ziet, dat er in de tuin 'n bord staat 'For sale!' dan weet je dat het een misser is. Glendower Guest House, 'n Victoriaans bouwsel lijkt ons een ware straf voor de bezitter; enkel glas, verveloot, géén c.v., 3½ meter hoge vertrekken met een droevig binnenplaatsje.

'The red Lion Inn', een traditionele Coaching Inn met een toilet

op de binnenplaats, doet ons de misstap snel vergeten met *'2 Lamb cutlets each with chips and local brown beer!'*

De monding van River Aln is ooit doorwaadbaar geweest maar nu is het omlopen

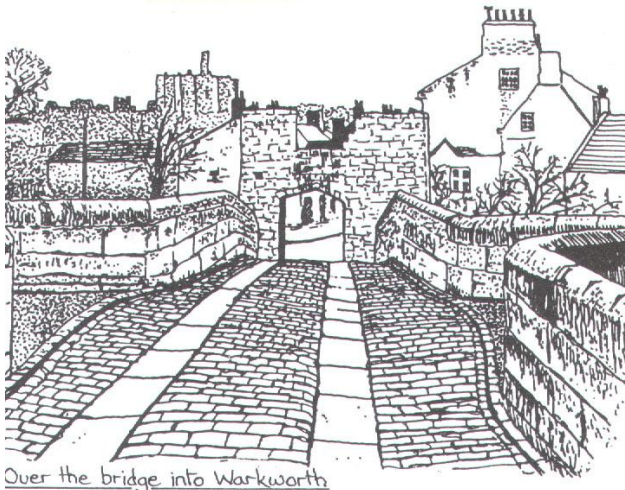

Het gaat erg goed met de NS-wandeltochten. Jaarlijks worden er zo'n 150.000 routebeschrijvingen verkocht. Er zijn 46 tochten. Om het aanbod verrassend te houden, verschijnen er elk jaar vier nieuwe routes. Omdat men het aantal routes constant wil houden, moeten er dan wel vier andere geschrapt worden. De populairste tochten zijn momenteel de Utrechtse Heuvelrug, Belmonte, Amelisweerd en de Veluwezoom. Soms gebeuren er bijzondere dingen onder het wandelen. Zo waren er twee mensen, die elkaar daar echt leerden kennen, en later zijn ze dan ook getrouwd. Een andere keer werd een mevrouw op de Mookerhei door een ram onder de voet gelopen. Dat vond ze "geen prettige ervaring". (Bron: Metro, Zaterdag 4 Oktober 2003)

Werknemers die tijdens de middag een half uur wandelen leven gezonder, zo is gebleken uit onderzoek van TNO Arbeid. De werkgevers zouden dit moeten promoten, maar de meesten zien daar het nut niet van in. Staatssecretaris Clemence Ross gaf echter onlangs het goede voorbeeld, door bij haar ministerie een blokje om te lopen. Wij als wandelaars bewegen uiteraard meer dan voldoende, maar niet-lopers zouden toch nog eens goed bij zichzelf te rade moeten gaan, als ze door een half uurtje "kuieren" aandoeningen als RSI en burnout en welvaartsziekten als overgewicht, diabetes, stress en depressie kunnen voorkomen!

geblazen en wel dik 2 uur om aan de overkant te komen. Maar wederom geldt: inspanning wordt beloond! Het is doodstil, verrukkelijk wandelweer en door het langzaam oplopende land is het uitzicht fantastisch.

De bijna 20 km route naar Warkworth is één lange reep breed strand. De hoge gave duinen zijn door de 'National Trust' tot beschermd gebied uitgeroepen.

Strand en duinen worden slechts op een plaats onderbroken door de grillige Birling Carrs, Het zijn vanuit zee oplopende 'wave washed'

rotsformaties, die eeuwenlang door op- en afgaand zandhoudend zeewater zijn uitgeschuurd en dientengevolge de meest grillige gepolijste vormen hebben aangenomen. Je kunt er met de nodige voorzichtigheid overheen lopen. Soms moet je van de ene formatie over bruinig, grillig stromend zeewater naar de andere springen. Het is avontuurlijk maar je vraagt je wel af "waar ben ik in hemelsnaam mee bezig en waar kom ik terecht?"

Wat is het toch verrukkelijk om uren lang over het strand onder 'n heerlijk zonnetje, bijna dromend te struinen zonder je om de route te bekommeren. 't Is zondag, waar zijn de strandwandelaars? Hier in ieder geval niet; we zijn alleen!

In de verte zien we aan de horizon iets van een staketsel oprijzen. Het wordt hoger en langer en blijkt uiteindelijk de houten pier in de River Coquet te zijn, een open zeehaventje in de monding van de snel stromende rivier, waaraan de stokoude en zeer bezienswaardige plaats Warkworth zijn bestaan dankt.

Het stadje ligt 4 km gaans landinwaarts. We lopen er heen langs de oever van de Coquet, een leuke onderbreking in het strand wandelen en bovendien is er van alles te zien langs zo'n levendige rivier. Vooral de optrekjes en bloemrijke tuintjes houden ons bezig.

En wat wil je nog meer dan over een eeuwenoude stenen boogbrug en onder de stadspoort door over een keienplaveisel zo 'n stadje binnen lopen.

Boven ons torent Warkworth Castle.

Doe er de omringende leuke kleine huisjes bij, opgetrokken uit gestapelde natuurstenen, weet dat er géén autoverkeer is en je waant je in de middeleeuwen

Het stadje ligt 4 km gaans landinwaarts. We lopen er heen langs de oever van de Coquet, een leuke onderbreking in het strandwandelen en bovendien is er van alles te zien langs zo'n levendige rivier. Vooral de optrekjes en bloemrijke tuintjes houden ons bezig.

Ons plan om een dag extra te vertoeven in 'Bide - a - while', ons zeer gastvrije B&B, gaat helaas in rook op omdat alle accommodaties zijn verhuurd. Jammer genoeg gaan er daarom twee wensen niet in vervulling: bezoek aan het kasteel en de 'The Bookhouse of Sandhill Press', tevens uitgever van Ian Smith's routebeschrijving.

Tien, met de voet getrokken geultjes in het zand, elk met één meter tussenruimte, verdwijnen stuk voor stuk door het opkomende water als 'n geleidelijk afscheid van deze uitzonderlijk mooie en indrukwekkende kust!

Never mind; 'n plek om eens terug te komen, bijvoorbeeld voor een trektocht door 'The upper Coquet Valley' naar de Cheviot Hills. Een dagje roeien op deze mooie rivier is ook nooit weg.

Maar wat niemand ons kan afnemen is een barmeal in de historische pub 'Masons Arms of Mainstreet'.

Daar serveert 'Inn keeper's wife' een verrukkelijke lamsvleeschotel met het

*Na het asfalt bedreigt nu de spoorboom de wandelaar
Het wordt steeds moeilijker om wandelaars een stil kronkelig zandweggetje aan te bieden. Na de asfalt eisende automobilist en fietser vormen nu de treinen een bedreiging voor de Nederlandse langeafstandsloper: de onbewaakte spoorwegovergangen worden massaal gesloten
De gevolgen voor de Nederlandse LAW-paden zijn groot. Zo loopt het Trekvogelpad tussen Baarn en Hilversum via vijf spoorwegovergangen naar het landgoed Groeneveld. Omdat na opschoning van het onbewaakte spoorwegbestand slechts twee overgangen zullen overblijven, wordt Groeneveld voortaan onbereikbaar voor de wandelaars van het Trekvogelpad.*

*Staatsbosbeheer breidt aantal paalcampings uit
Staatsbosbeheer gaat het aantal zogeheten paalcampings uitbreiden. De campings, in feite open stukken bos en zonder voorzieningen, danken hun naam aan een paal in de grond die aangeeft dat wandelaars daar hun tent maximaal drie dagen mogen opslaan. Dat heeft Staatsbosbeheer op de Kampeer en Caravan Jaarbeurs bekendgemaakt. Op dit moment heeft Staatsbosbeheer 24 paalcampings in Noord-Brabant, Zuid-Holland, Utrecht en Overijssel. De organisatie bekijkt nog hoeveel paalcampings erbij komen.*

*Scheperspad na 30 jaar strijd weer geopend
Het Scheperspad op de Holterberg is eindelijk weer open voor de wandelaars. Het eeuwenoude pad werd ooit gebruikt door schapeherders (verbasterd tot schepers), maar door versperringen werd het in de jaren 70 onderwerp van rechtszaken. De Raad van State besliste in 1977 dat het pad open moest, maar de gemeente Holten deed niets.*

Na jarenlange strijd door de Vrienden van het Hoolterpad en wandelorganisatie Nemo is het Scheperspad, inmiddels symbool geworden voor het verzet tegen vriendjespolitiek binnen de gemeente, dan toch geopend. De gemeente is begonnen aan de herstelwerkzaamheden aan het Scheperspad en het pad is ook weer begaanbaar.

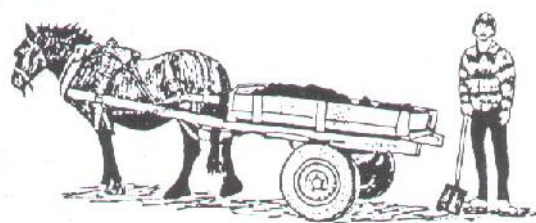
'Favourite Newcastle's Imperial', 2 pints each!

Op een balk boven ons hoofd prijkt de volgende inscriptie:

"In 1748 the Earl of Derwentwater dined here with 40 followers"

Vlak vóór de monding van de rivier ligt een begroeide zandbank, Coquet Island. Bovenop prijkt een stevige vuurtoren. Op dit ooit door de Schotten veroverde eiland heeft St. Cuthbert als heremiet geleefd voordat hij tot bisschop van Holy Island werd benoemd.

Na veel dagen niemand, zien we nu af en toe iemand en gaandeweg wat meer wandelaars om van dit uitzonderlijk mooie strand te genieten. Ian schrijft niet voor niets: *"The long Bay of Druridge must be one of the finest beaches in this land: seven miles of glorious sand!"*

De duinen hebben het moeilijk en staan soms op het punt van verdwijnen. Een zandwinning voor de kust is de schuldige. Aanvankelijk dacht men: *"Je graaft een groot gat voor de kust en de zee vult het wel weer op"*, maar de zee deed dat niet en nu zit

men met de gebakken peren!

19 km tellen we neer voor deze en de laatste étape en wanneer ter hoogte van het kustplaatsje Cresswell de negen enorme schoorstenen van het industriegebied van Lynemouth in zicht komen luidt ons devies:

w e g w e z e n !

met dank aan Christiaan Koehler

WS'78 OP 8 NOVEMBER IN RIJEN: HET DORSTIGE OMMETJE

Door: Peter v/d Ven

Omdat mijn vaste wandelmaat Sjaak was verhinderd, toog ik in mijn eentje naar dit dorp, dat qua reisafstand nog geen vijftig kilometer van mijn woonplaats lag. Daarom hoefde ik niet vroeg van huis af om twintig minuten na de hoofdmacht in het startlokaal "t Boerke" aan te komen.

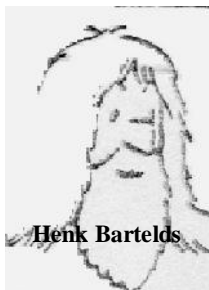
Het zou vandaag een bosrijk parcours worden. Toen ik startte was het al niet erg druk meer op de route. Ik zag nog net Loek Zwennes met Wil van Coenen vertrekken. Marcella Creemers was op zoek naar Maria van Hoek. Of ze elkaar gevonden hebben, weet ik niet, ze behoren net zoals ondergetekende tot het uitstervende ras van de niet-mobielen, dus de ander telefonisch "op zijn/haar vingers tikken" ging niet.

Als je alleen loopt, zou je beter op de pijlen kunnen letten, maar door de laagstaande zon ging ik al na een kwartier in de fout. Omdat ik een heel? goede snelwandelaar, Piet van de Kroft, voor mij zag, gunde ik mezelf het voordeel

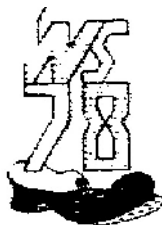
van de twijfel, en kwam inderdaad honderd meter verderop weer op de route uit. Net op dat moment kwam ik Henk Bartelds tegen. Ik heb U in tien zinnen nu met veel namen "doodgegooid", maar Henk zullen de meeste lezers wel kennen. Zeker als ik het heb over de Kerstman/Sinterklaas/Vader Abraham in burger. Hij heeft in het Septembernummer van ons blad nog een stuk

geschreven over de Kempenlandtocht. Hij was door een ongelukje met de fiets geblesseerd, enkele ribben gekneusd, maar dat weerhield hem er niet van om na anderhalve week weer 40 kilometer te lopen. Wij vormden overigens een heel aardig contrast: ik had nog maar haartjes van drie millimeter op mijn hoofd, terwijl hij de dertig centimeter overschreed. Daarnaast had een van ons twee een korte corduroy broek aan, de ander had onder zijn trainingsbroek nog een lange onderbroek, ik ga niet zeggen wie die koukleum was!

Na de boswachterij Dorst moesten we een zandvlakte oversteken, maar dit stelde in

Henk Bartelds

Sinds het blad "Grote Route-Paden" tevens een blad is voor fietsers, kunnen we als wandelaars de helft weggooiën. Toch blijft er nog genoeg interessante informatie over. Zo lezen we in "Op weg" van april/mei een artikel over de snel in aantal uitbreidende trekkershutten, zowel in Nederland, België als Luxemburg (www.trekkershutten.nl of .be of .lu) Trekkershutten staan meestal op een camping en zijn eenvoudig ingericht voor 4/5 personen. Je moet zelf zorgen voor eetgerei en slaapzakken. Sanitair is op de camping, en daar kun je ook water halen.

Ook kun je lezen over "de Eifelsteig", een wandeling van 88 kilometer door...tja, de Eifel.

Verder een interview met Herman van Hilst. Ieder die wel eens een wandelreisboek leest kent die naam. Een man die zo zijn baan aan mij mag geven. Reeds 40 jaren wandelt hij over Gods wegen en schrijft daar artikelen en boeken over. Inspirerend.

"Op weg" juni/juli maakt ons lekker met een artikel over de GR5 die wordt beschreven van Bergen op Zoom tot Luik, dat is toch in onze achtertuin. Niet?

Vervolgens lezen we dat de Jeugderbergen niet meer bestaan, maar tegenwoordig te vinden zijn onder de naam "Stayokay". Ook grijze duiven zijn welkom voor een billijke prijs. www.stayokay.com. Ook voor wandelarrangementen.

Duurt de tijd te lang tussen Kempische wandeldagen en Winterserie? Zoek een wandeltocht op www.wandelzoekpagina.nl Je vindt er tochten in alle soorten en maten. Dagwandelingen en meerdaagsen.

vergelijking met de dertig kilometer verderop gelegen Loonse en Drunense Duinen niets voor. Qua moeilijkheidsgraad was dit een van de gemakkelijker WS-tochten, in de parcoursbeschrijving wordt slechts melding gemaakt van 600 meter, waar klimgeiten hun hart konden ophalen. Ook van verkeerswegen hadden we weinig last, we moesten wel de A27 een paar maal kruisen. Het weer zat ook mee: een zonnetje bij zeven graden.

De reden waarom ik deze tocht een Dorstig ommetje noem, is dat zowel de soep-post op 10 kilometer als de grote rust op 22 kilometer gesitueerd waren in het tot de gemeente Oosterhout behorende plaatsje Dorst. Met twee kelken hebben wij onze dorst in cafe/zaal "De Boemel" bestreden. Toen wij daar weggingen, hadden we alleen nog maar de pijnophalers achter

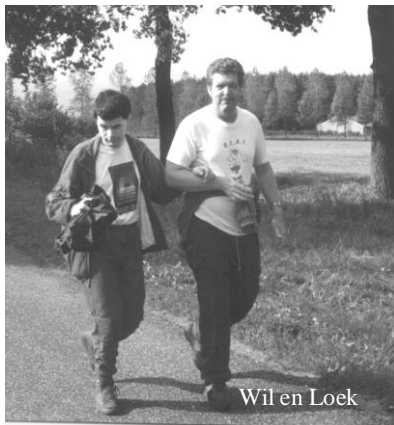

ons. Die zouden ons nog inhalen, niet omdat wij te langzaam liepen, maar omdat er pijlen verdwenen bleken te zijn. De kans dat dit een kwajongensstreek was, was niet groot. Misschien was een boswachter niet op de hoogte geweest van het evenement. Maar na enig gepuzzel zaten we weer goed.

Op kilometer 27 heb ik Henk nog twintig minuten aan zijn lot overgelaten. Zijn tempo viel toen iets te ver terug. Daardoor was hij nu alleen aan de pijnophalers "overgeleverd". Bij de thee-/koffiepost kreeg hij zelfs de vraag of het niet beter was om de laatste negen kilometer maar per auto af te leggen! Gelukkig was dat niet nodig. Hij was meteen weg op die post en

tot het einde ben ik achter hem gebleven.

Als achterhoede werkten we goed met de organisatie samen. Op een gegeven moment waren alle laatste lopers bij elkaar: Loek en Wil van Coenen, een 70-plusser met zijn twintig jaar jongere neef en Henk en ik. De duisternis begon nu goed in te vallen. Complimenten voor twee parcoursbewakers met de fiets, die ons in de gaten hielden. En ook complimenten voor Loek Zwennes, die Wil weer een prachtige wandeldag bezorgd had. De meeste leden van OLAT - en daar hoor ik ook bij - hebben moeite om een slechtziend of blind persoon urenlang op de juiste manier te begeleiden, maar hij doet dat

Wil en Loek

al jaren. Om maar in het WS-jargon te blijven: misschien verdient Lodewijk wel een 1000-kilometerspeld!

Iemand die die dag echt een beloning kreeg was Constant Dedel en wel voor het passeren van de 10.000 kilometergrens bij WS. Hiermee staat hij waarschijnlijk in de top 5 van de meest gelopen WS-kilometers.

Om zes over zes waren wij ook afgemeld en kon het personeel van "'t Boerke" voorbereidingen treffen voor het tweede grootschalige evenement van die dag: de elfde van de elfde op acht november.

De 11^e van de 11^e

NOABERPAD - LAW 10 VAN HET NIVON -

door: Willemien Hietland

Dit verhaal over het Noaberpad is geschreven door Willemien Hietland en samen beleefd en gewandeld met Martin.

We begonnen aan deze wandeling in Emmerik om te zijner tijd uit te komen in Nieuweschans.

Groene Hart-wandelroutes gratis voor ANWB-leden. Omdat er in de Randstad (te) weinig wandelmogelijkheden zijn, legt de ANWB bewegwijzerde wandelroutes in het Groene Hart aan. Inmiddels zijn er 34 routes klaar. ANWB-leden kunnen ze gratis downloaden. De routes gaan deels over bestaande paden, deels over boerenland. De beschrijvingen en routekaartjes zijn verkrijgbaar bij de VVV's in en om het Groene Hart. [lees verder: [ANWB](#); overzicht korte wandelingen: [ANWB](#)]

De Denker.

Wandelen, daar raakt hun hoofd helamaal leeg van. Want wandelen is meditatie, loopmeditatie. De denkers zeggen dat ze wandelen omdat ze er zulke mooie gedachten van krijgen, maar als dat zo is, zijn ze die bij thuiskomst vaak alweer vergeten en dan moeten ze dus wéér naar buiten. Wandelen is voor hun gewoon een geweldig excuus om niets te doen. Daarom zijn ze er ook zo dol op. Of ze hun hoofd nu eigenlijk leeg of vol prefereren wordt nooit duidelijk, maar de denkers hebben met hun gemediteer sowieso wel iets boeddhistisch. En dan is alles immers niets, en leeg is vol. Bron: Volkskrant mei 2003.

Wandelstok

Volgens enkele Amerikaanse wetenschappers is het gebruik van wandelstokken voor wandeltochten zonder meer een aanrader: het vermindert de kans op blessures, het belast de knieën minder, het zorgt voor meer stabiliteit in een ruige omgeving en wandelaars voelen zich minder vermoeid.

De Patiënt

Ze moeten wel wandelen, de Patiënten: omdat ze moeten afvallen, omdat ze het aan hun rug of aan hun hart hebben, omdat ze overspannen, depressief, liefdesverdrietig of anderszins zwak van geest zijn, of omdat ze anders misschien osteoporose, trombose of een andere soort -ose krijgen. Wandelen is overal goed voor en/of tegen. En je krijgt er geen vreselijke blessures van - hooguit blaren. Bron: Volkskrant mei 2003.

Het was vrijdag 11 januari toen we de eerste etappe van 33.5 km liepen. 't Was nog even de vraag of we zouden gaan vanwege de ijzel en de daarmee gepaard gaande gladheid die verwacht werd. Maar na enig telefonisch overleg, zijn we toch vertrokken.

De ene auto lieten we in Genderingen staan, en samen reden we naar Emmerik. Dicht bij het beginpunt parkeerden we de auto. Het was 10.00 uur toen we aan onze wandeling begonnen.

Nadat we de Rijnpromenade en een stukje stad achter ons hadden gelaten, kwamen we bij de jachthaven. Het pad was tijdens hoogwater ondergelopen, en nu tijdens een vorstperiode spekglad. Wij zijn maar een stukje langs de grote weg gaan lopen en hielden ondertussen het pad goed in de gaten gehouden zodat we er weer op terug konden zodra het te voorschijn zou komen uit het water.

Toen we weer op de goede weg zaten, zijn we even later in een schuilhut gaan pauzeren. Daar zaten we mooi beschut tegen wind en kou. De koffie, die we hadden meegenomen smaakte prima, want het was al half twaalf, dus hoogste tijd voor een slokje.

Via Spijk en Elten, en langs mooie paadjes door Stokkum, ging het naar 's Heerenberg. Daar kwamen we langs het mooie kasteel Bergh. In 's Heerenberg namen we ook een rustpauze.

Na een mooi stukje Montferland liepen we op het laatste stuk tot Genderingen door een open landschap, met mooie oude boerderijen langs de route. Het was een mooie wandel-etappe.

We haalden mijn wagen op en reden voldaan naar huis.

TWEDE ETAPPE, 34 KM

Een week later liepen wij onze tweede etappe van Genderingen naar het Duitse Barlo. Eerst brachten we de ene auto naar Barlo en vervolgens reden we samen met de andere naar Genderingen. We lopen richting Engbergen, door een mooi wandelgebied, en even later gaat het pad langs de Oude IJssel.

Voordat we in Anholt aankomen, passeren we eerst nog Huis Hardenberg, dat sinds kort prachtig is gerestaureerd. We konden het gebouw goed zien omdat de bomen kaal waren.

Anholt is een mooi stadje, met het eveneens mooie kasteel Schloss Anholt. Via een golfbaan wandelen we naar Isselburg. Er staan hier grote borden, die ons er op wijzen dat het hier gevaarlijk is! Maar er is niemand aan het golfen, dus volgen we gewoon onze route en komen in Isselburg uit, waar we op de eerste de beste bank een pauze nemen. Het is droog weer, wel een beetje kil, maar het gaat nét, even buiten zitten. In Isselburg staat een ijzergieterij. Voor deze gieterij staat een monument van een gietpan die vloeibaar ijzer in een vormkast giet. In deze omgeving zat vroeger veel oer in de grond, net zoals bij ons langs de IJssel en de Oude IJssel waar ook ijzergieterijen staan. Veel van deze gieterijen zijn inmiddels gesloten.

Via de Bocholter Aa, en langs bakkerij Lensing, waar we heerlijke koffie met koek hebben genomen, kwamen we in Bocholt terecht. Bocholt is een stad met een textielverleden. Het textielmuseum is in een nieuw gebouw ondergebracht en is dagelijks te bezoeken. We slaan nu af richting Barlo.

We passeren een mooi landhuis Haus Diepenbrock en komen dan in Barlo, het einde van onze etappe van vandaag. Wij liepen deze etappe bijna geheel bij onze 'Noabers'.

De auto werd opgehaald en zo hadden we weer een mooie wandeldag achter de rug.

IN HET HERFSTLICHT

Daags voor we het Pieterpad gaan lopen, willen we eerst nog naar het wad. Er is daar niemand. Jawel, toch: voor ons loopt een man met een roodwitte stok. Een blinde. Hij zegt: 'volgens mij willen jullie naar het wad. Zo ga je goed. Ginds is de boerderij van mijn zoon. Jullie mogen over ons erf. Loop maar met mij mee'.

Ver in het noorden zijn zwermen grote vogels te zien die schreeuwen dat het een aard heeft.

'Brandganzen komen met honderdvijftigduizend en vreten de jonge tarwe op, iedere dag een pond per vogel. Ze zijn een beschermde soort. Niets aan te doen'.

Die laconieke toon van overgave aan het leven zoals het is zullen we hier nog vaker tegenkomen. Daar ligt de boerderij. De jonge boer kijkt trots naar zijn blinde vader. 'Hij heeft het overgenomen van zijn opa en zijn vader en ik weer van hem. Het is een prachtig bedrijf, maar onze kinderen hebben er geen zin meer in. Jammer, maar niks aan te doen'. Dan tikt de blinde vader met zijn stok tegen nog zo'n ingemetselde steen in een van de stallen. Wij lezen: 'Als de heer het huis niet bouwt, bouwen de knechten vergeefs'.

Boven Pieterburen wees een blinde ons in het grijze herfstlicht de weg naar het leven. Adri Bosch.

De sociale wandelaar.

Ze spreken elkaar eigenlijk alleen als ze samen eropuit trekken. Maar goed, dan spreken ze elkaar tenminste nog eens. En dat na zoveel jaar huwelijk -bevriende echtparen zijn er wel jaloers op. Vaak ook organiseren sociale wandelaars zich in de vorm van wandelclubjes, groepjes mensen die echt helemaal niets met elkaar hebben, omdat ze eens per kwartaal een gezellige wandeling organiseren die ze driemaal per jaar afzeggen. Wandelende vrienden, zo'n twee tot vier tegelijk, zijn met hun vrolijke gekakel het irritants voor collega-wandelaars.

Bron: Volkskrant mei 2003.

DERDE ETAPPE, 27.5 KM

De derde etappe liepen we op maandag 21 januari en die ging van Barlo naar Winterswijk. We parkeerden een auto in Winterswijk en reden vervolgens samen naar Barlo, het beginpunt voor deze dag. De start was dus in het 'buurland'. Het Noaberpad doet zijn naam eer aan! We liepen bijna net zoveel in Duitsland als in Nederland en zo'n afwisseling is wel aardig. Hoewel het aan de natuurlijke omgeving nauwelijks te zien is. Het valt overduidelijk op aan de huizen, grotere gebouwen en verkeersborden.

Dit gedeelte van het pad is erg landelijk. Bij Winterswijk heet dit een coulissen-landschap. Vooral de boerenbedrijven moeten er hier rekening mee houden wanneer uitbreiding aan de orde is.

Net voor Oeding doen we iets fout. We vervolgen de zandweg langs de grens: zo wees ook de handwijzer van het Noaberpad! De route houdt echter een weg naar rechts aan om vervolgens een asfaltweg te gaan volgen.

Na wat zoekwerk zijn we echter toch in Oeding aangekomen. Via de steengroeve wandelden we daarna naar Winterswijk, waar we de etappe op de Markt beëindigden. We halen dan de auto op die bij het station geparkeerd staat en rijden terug over Barlo waar we vanmorgen de andere auto achterlieten. Het was weer een mooi wandeltraject.

VIJF ETAPPES ACHTEREEN, DUS TREKKEN MET DE RUGZAK

Aan deze vierdaagse begonnen we op dinsdag 16 april. Op de eerste dag liepen we van Winterswijk naar Buurse, een afstand van 35 km.

Toen we om 09.00 uur bij het station van Winterswijk vertrokken, regende het een beetje. Later bleef het tot het einde van de dag droog. We wandelden door diverse natuurgebieden. Ongemerkt gingen we de grens over en kwamen in het natuurgebied Zwillbrocker Ven. De grootste kolonie kopmeeuwen van Nederland hoorde we al van verre krijsen. Er zouden daar ook flamingo's zijn, maar die hebben we niet gezien.

In Zwillbrock hebben we in een café-restaurant koffie gedronken, daarbij genoten we van het uitzicht op de prachtige dorpskerk.

We gingen nu richting natuurgebied Krosewicker Grenzwald, waar we herten en hazen zien. Een scharrelend winterkoninkje trok onze aandacht en een prachtig bloeiende perenboom stak opvallend af tegen een donkerblauwe lucht. Gelukkig viel daar geen regen uit! De rust in dit grensgebied is verademend.

We komen langs diverse grenspalen en blijven nu steeds op Duits grondgebied. Ook het Ammeloer Venn is een prachtig mooi natuurgebied. Bij een boerderij wandelden we weer Nederland binnen. Het laatste stuk voor deze dag ging naar 'Den Broam': een natuurvriendenhuis, waar we overnachtten. Hier waren we alleen, en kregen een mooie kamer. We konden ons heerlijk douchen en daarna zijn we nog naar de grens gelopen om een hapje te gaan eten bij 'de burens'. De gelegenheid was nog open en we konden op ons gemak bestellen en van de maaltijd genieten. Daarna zijn we teruggewandeld en hebben op onze kamer nog even naar de TV gekeken om te zien hoe het weer voor morgen zou zijn. En dat beloofde ons veel goeds.

Woensdag 17 april: Vandaag wandelden we 37 km naar De Lutte, waar ons volgende overnachtingsadres was. Na een prima ontbijt en een bedankje aan de gastheer en gastvrouw voor het prettige verblijf, gingen we op pad. Voor ik aan het verslagje over deze dag begin nog even iets over een NIVON-NATUURVRIENDENHUIS: De mensen die dat beheren doen dat allemaal op vrijwillige basis. Je kunt ook lid worden van het NIVON, dan is de prijs om in een natuurvriendenhuis te overnachten iets lager. Niet alleen wandelaars kunnen in een natuurvriendenhuis overnachten, maar ook niet-wandelaars en groepen. Niet alleen hier in Buurse staat zo'n huis, maar ze zijn te vinden in diverse plaatsen in Nederland. Al kort na ons vertrek om kwart over acht kwamen we in het natuurgebied Witteveen. Een mooi reservaat, met stilte alom. Via de rand van Enschede gingen we naar het volgende natuurgebied: Aamsveen. De route is door het gebied geprojecteerd, maar het was erg nat in dit veengebied, dus hebben wij de weg eromheen gevolgd.

Portugees volbrengt 2475 km lange voettocht in racetempo De Portugees Joao Campos (41) is zaterdag na een voettocht van 2.475 km vanuit het Zwitserse Fribourg in het Portugese bedevaartsoord Fatima aangekomen. Hij deed er slechts 42 dagen over, een gemiddelde van bijna 60 km per dag. Aan zijn bedevaartstocht gingen negen maanden voorbereiding vooraf.

Campos wou met zijn tocht aandacht vragen voor de problematiek van de Alzheimer-patiënten. Zijn vader lijdt al jaren aan deze ziekte. Campos, autocarbestuurder van beroep, klaagt aan dat er onvoldoende opvangmogelijkheden zijn voor Alzheimer-patiënten. Enkele miljoenen mensen in de wereld lijden aan deze ziekte. Portugal telt zo'n 60.000 Alzheimer-patiënten.

[bron: Scarlet]

Britse wandelaar loopt Pennine Way naakt De politie van North Yorkshire heeft de 44-jarige Steve Gough aangehouden, die op zijn tocht langs de Pennine Way alleen maar een hoed en wandelschoenen droeg. Gough begroette andere wandelaars alsof er niets aan de hand was. De naaktloper werd weer snel vrijgelaten, aangezien niemand een officiële klacht tegen hem had ingediend. Het is al de achtste keer dat Gough wordt gearresteerd. Hij wandelt naakt uit protest tegen overdreven preutsheid.

Eenieder die plannen maakt naar Rome of Santiago te lopen, zou een bezoek moeten brengen aan www.tweevoeter.nl: veel informatie, verslagen routes en tips.

Toen we in Glanerbrug aankwamen, was het inmiddels koffietijd en we zochten een gelegenheid om een korte pauze te nemen. We troffen een leuke gelegenheid, even van de route af en niet duur. We dronken er nog een tweede kopje koffie, heerlijk.

We moesten nog zo'n 17 km wandelen en dat ging veelal door veengebied en de paden waren nu goed te bewandelen. Bij de Judithhoeve namen we nog even een korte pauze en maakten een foto van de mooie boerderij. Deze boerderij is gebouwd in 1912. De 'ouderdom' van zulke boerderijen geeft vaak een helder beeld van de ontginningsgeschiedenis, aldus de beschrijving in de wandelgids.

Wij wandelden verder naar De Lutte, waar ons overnachtingsadres aan de route ligt. Het was vier uur toen we daar aankwamen en we vonden het wel weer genoeg voor een dagwandeling. Het was een droge dag en een mooie dag.

We hadden het prima naar onze zin op ons adres. We werden vriendelijk begroet en kregen koffie aangeboden. We konden ons daarna heerlijk douchen en ook de bedden waren comfortabel. **De volgende morgen:** 18 april begon met een goed ontbijt, waarna we om acht uur op stap gingen voor 32 km naar Uelsen. Het werd een mooie etappe met hier en daar hindernissen, en vanzelfsprekend veel natuurgebieden. De Wiekermiedenweg was geen weg meer, want die was omgeploegd! Wat daar precies gebeuren moest, konden wij ook niet meteen ontdekken. 't Werd in ieder geval een heel gebagger, en omdat je voortdurend moest kijken waar je liep, kon je ook niet veel van de omgeving in je opnemen. Na Groot Agelo kregen we een glooiend landschap in zicht. Dit landschap is ontstaan tijdens de ijstijd. In de wandelgids staat veel informatie over het ontstaan van Twente. De glooiende akkers waren nu net omgeploegd en de bomen die hier en daar stonden, staken er met hun prachtig fris groene bladeren hier mooi bij af. Zo liepen wij Ootmarsum binnen en hier namen we een koffiepauze. Ootmarsum is een mooie oude plaats. De omgeving blijft glooiend, terwijl wij natuurgebied Het Springendal naderden, waar de kans bestaat dat je er het ijsvogeltje of een gele kwikstaart treft! Wij zagen ze helaas geen van beide. Ons spoor volgde diverse slingerpaden en paadjes door het gebied; wij passeerden de brandtoren en kwamen bij De Paardenslenkte, waar schapen de heide begraasden terwijl een paar honden de wacht hielden. Het bood een mooi gezicht, en straalde een sfeer van rust uit. Trouwens het hele

grensgebied is hier een en al rust. We liepen een poos later weer in Duitsland en kwamen zo in Uelsen terecht.

We hadden nog geen adres om te overnachten, dus daar gingen we eerst naar op zoek. De Jeugdherberg was gesloten, daarom liepen we wat verder het plaatsje in en vonden al na 500 meter een adres dat ook in de wandelgids vermeld staat. We belden aan en konden meteen naar binnen. Omdat we de enige gasten waren, kregen we een hele etage voor ons alleen. Het zag er allemaal prachtig uit! Om een hapje te kunnen eten moesten we nog wel even Uelsen in, en daarvoor waren voldoende gelegenheden. Toen we weer terug liepen naar ons adres begon het te regenen, maar we konden net de deur achter ons sluiten voordat we kletsnat waren.

Na een goede nachtrust en een heerlijk ontbijt begonnen we aan de laatste dag van deze vierdaagse wandeling.

OP 19 APRIL WANDELDEN WE 25 KM TOT EMLICHHEIM

Het glooiende landschap zet zich voort, en deze etappe over 'buurmans' grondgebied was een mooie beleving. We kwamen vandaag niet door dorpjes, onderweg was er dus geen gelegenheid om iets te gebruiken, maar wij hadden zelf leeftocht bij ons en picknicken in de vrije natuur is even leuk. Het was trouwens mooi zonnig weer.

Net na de middag komen we in Emlichheim aan. In een supermarkt is bij de ingang een zitje bij een bakkerij waar we koffie konden kopen met iets lekkers erbij. Heerlijk zo'n verwennerij!

Tot zover ging onze vierdaagse wandel-etappe en daarna moesten we nog met de trein terug. Eerst zijn we nog te voet over het fietspad van Emlichheim naar Coevorden gelopen, een andere mogelijkheid was er niet. Om drie uur kwamen we bij het NS-station en om kwart over drie vertrok de trein, mooi op schema evenals daarna de aansluitende treinen, zodat wij om zes uur op het perron in Aalten stonden. We hadden weer vier mooie dagen op het Noaberpad doorgebracht.

Nu volgen nog vier dagen die we in mei gaan wandelen.

NA EEN MAAND GAAN WE VERDER OP ONS PAD

Op zondag 26 mei bracht Peter ons naar Emlichheim, dat was voor ons het gemakkelijkst, we waren dan meteen op de juiste plek om aan de wandeling te beginnen. We kwamen daar om tien uur aan en dronken eerst de koffie die we van thuis hadden meegenomen, want op zondagmorgen is hier alles gesloten. We namen afscheid van Peter en gingen op weg voor onze laatste vier wandeldagen op het Noaberpad.

Op deze dag liepen we 37 km tot aan ons overnachtingsadres in Klazienaveen. Onderweg kregen we een buitje, verder bleef het goed wandelweer.

Het stuwvallandschap is nu echt voorbij en ons pad gaat nu door het Drentse veen. We liepen richting Piccardiekanaal, gingen dan rechtsaf en staken na 600 meter de brug over om dan de weg naar Schoonbeker Diep in te slaan. Dit is bij de grens en vanaf nu blijven we tot het einde van het Noaberpad in Nederland wandelen. Net voor we de grens over gingen, passeerden we nog een 'ja-knikker', hier in Duitsland buigen ze nog steeds, maar in Nederland bogen ze voor het laatst in september 1996. Even verderop kwamen we langs het smalspoormuseum. Je kunt daar nog steeds een ritje

maken met het smalspoor en daar wordt ook driftig gebruik van gemaakt. Toen wij voorbij liepen, zagen we dat de machinist zijn trein had stil gezet en tekst en uitleg gaf aan zijn passagiers.

Wij bleven vandaag door het veen lopen tot we in Klazienaveen aankwamen. Eerst gingen we daar een hapje eten en moesten toen nog 8 kilometer naar ons adres lopen. Dat was wel een heel eind, maar het kon niet anders. Het is een mooi huis waar we logeerden. Als je daar in de kamer zit kijk je uit over de Brink van Bargerveen. Het plaatsje Bargerveen ligt helemaal tegen Emmen aangedrukt, en dat schijnt te komen door de uitbreidingsdrift van Emmen. Het is een prima overnachtingsadres, en we werden ontvangen met koffie, hebben er goed geslapen en lekker ontbeten.

OP MAANDAG 27 MEI NOG EENS 8 KM EXTRA

Eerst liepen we de 8 km terug naar Klazienaveen en vandaar de 32 km naar Sellingerzwarteveen. Ook vandaag kregen we weer mooi, droog wandelweer. De NORIT-fabriek in Klazienaveen hadden we al achter ons gelaten, daar worden zoals we allemaal weten de bekende maag- en darmtabletjes gemaakt. Toen we het Bargerveen door waren, kwamen we bij het veenmuseum waar we naar binnen gingen voor een kop koffie. Een bus met schoolkinderen stond op het punt een bezoek te brengen aan het museum, zodat

we het bij een kopje lieten en weer vlug vertrokken. Tot aan Ter Apel liepen we veelal langs de oever van de Runde, of slootjes en hier en daar een akker. Dat zijn niet altijd de makkelijkste paden!

Een aanduiding in het routeboekje: 'richting een grote boerschuur', is nogal misleidend, er waren er meer! Een boer, die net buiten liep, wees ons de juiste richting, zodat we weer vlug op de route kwamen. Even voor Barnflair namen we een rustpauze bij een boerderij, waar we op een hoop gestapelde stenen gingen zitten. We hadden net een snee brood in de hand, toen er een grote herdershond blaffend om de hoek kwam rennen. Hij at ons bijna het brood uit de hand. De boerin kwam op het geblaf af en groette ons vriendelijk. Wij vroegen of we nog even mochten blijven zitten om te rusten. Ja, dat mocht, en of we zin hadden in koffie? Ja, dat hadden we wel! Even later zaten we in een gemakkelijke stoel bij de jonge boerin in de tuin aan een heerlijke kop koffie. 't Was gezellig, en we hadden een aardig gesprek over het boerenleven dat tegenwoordig niet altijd gemakkelijk is.

Kort daarna gingen we weer op pad voor de laatste kilometers van deze dag. In Ter Apel hebben we een hapje gegeten in restaurant 'Het Boschhuis'. Tegenover het restaurant staat een klooster, waar net een bruidspaar naar buiten kwam. Zelfs op maandag wordt er tegenwoordig getrouwd!

Na Ter Apel volgden we het riviertje de Ruiten A, en langs dit riviertje bleven we bijna tot het einde van de etappe wandelen. Nabij Sellingerzwarteveen volgde nog een stukje bosgebied en daarna was het nog 1 kilometer van de route af lopen tot ons verblijfsadres. Het was nog wel even zoeken, even bellen met 'ons mobieltje' naar het adres en we liepen er zo naartoe. Lang leve de moderne techniek!

We werden buiten ontvangen, want het was nog steeds prachtig weer. Op het terras genoten wij van de thee en limonade. Tot negen uur bleven we nog buiten zitten, terwijl we ondertussen op het huis mochten passen. De gastheer en gastvrouw moesten die avond weg. Wat een vertrouwen, als je elkaar nog maar zo kort van te voren hebt ontmoet. In deze tijd doet zo iets de mens goed.

Na een goede nachtrust en een goed ontbijt, gingen we weer op stap voor de volgende etappe.

DINSDAG 28 MEI, VAN SELLINGERZWARTEVEEN NAAR WEDDE OVER 34 KM

Het regende een beetje, maar met de paraplu bleven we toch nog aardig droog. Later werd het weer droog en dat bleef verder de hele dag zo. Zoals ik al eerder schreef liepen we veel langs de Ruiten A en langs sloten. En vergezichten genoeg tot Bourtange. We liepen eerst een lus om Bourtange heen, door het hoge gras over de vesting, en meteen hadden we natte voeten. Dit deel van de route tot in Bourtange is rijk aan historie. In het routeboekje staat daarover voldoende informatie. In Bourtange dronken wij koffie en keken wat rond in het stadje. Het heeft iets apart als je midden op het plein staat en dan die stervormige straten ziet die uitkomen op dat plein.

We liepen verder en bleven steeds in het stroomgebied van de Ruiten A. Over een fietspad bereikten we het buurtschap Smeerling, waar we koffie dronken met vlaai toe in 'de theetuin' van een grote boerderij, die natuurlijk niet meer als zodanig dienst deed! We zaten buiten, evenals veel andere mensen, maar dat waren allemaal fietsers die ons weer achterop reden toen we ons pad vervolgden.

In deze omgeving staan mooie Groningse boerderijen, die of gerestaureerd zijn, of te koop staan en er dan tamelijk vervallen uitzien.

Het laatste stuk voor Wedde moesten we langs de oever van de Aa, en wel over een afstand van 2 kilometer. Eerst ging dat wel een beetje, maar geleidelijk werd het gras alleen hoger en natter. Eigenlijk heeft het geen zin om zo te moeten wandelen, want je ziet niets, je bent alleen maar bezig met op te letten waar je loopt en je ziet verder niets van de omgeving! Onze schoenen en voeten waren kletsnat evenals onze broekspijpen. Daar ben je dan niet blij mee, ondanks dat het inmiddels mooi weer was geworden. We kwamen dus in Wedde aan met natte voeten, waar we de beschikking hadden over een klein knus appartementje. Het was wederom een adres uit het routeboekje.

Nadat we ons hadden opgeknapt, gingen we in het dorp een stukje eten in een klein restaurant.

We hadden goed geslapen en een goed ontbijt was daarna een prima start voor onze laatste etappe.

WOENSDAG 29 MEI, VAN WEDDE NAAR NIEUWESCHANS OVER 35,5 KM

We vertrokken, zoals we trouwens elke morgen hadden gedaan, om acht uur. We hadden ons voorgenomen om niet meer over grasdijken, oevers en dergelijke te wandelen. We zouden dan te weinig van de omgeving kunnen genieten. De gedeeltes die we zodoende over verharde paden en/of wegen liepen waren even mooi en deden niets af aan het geheel van dit mooie Noaberpad.

Vanaf Wedde liepen we langs het mooi aangelegde recreatieoord 'Wedderbergen', en verder de loop van het Veendiep volgend naar Rhederlaag waar we koffie dronken in het Dorpshuis. Eigenlijk was het gesloten, maar van de beheerder mochten we samen met hem en nog een dame daar toch koffie drinken. Het was gezellig om samen wat wetenswaardigheden uit te wisselen. Zo ontdekten we ook hoe vriendelijk de Groningers zijn!

In De Lethe zoekt het Noaberpad de grens weer op. Er ligt daar een mooi stukje natuurgebied, dit zeg ik ondanks het feit dat we daar toch weer natte voeten kregen! Maar dit

We kunnen terugzien op een mooi wandelpad, waarvan vooral het middenstuk erg stil en rustgevend is, een prachtig mooie natuur door ons oostelijk grensgebied, met verder veel graspaadjes en oeverpaadjes in het meest noordelijkste deel en in het zuidelijkste deel een mengeling van dit alles!

Kortom: 't was weer voortreffelijk!

was echt de moeite (en natte voeten) wel waard. Er liggen daar nog twee redoutes -verdedigingsschansen- in het veenlandschap. Boerderijtjes zijn nog de getuigen van de arme kant van Bellingwolde. Op het vruchtbare klei-gedeelte aan de andere kant van Bellingwolde zagen we dan ook weer grote boerderijen, die aan kastelen doen denken!

We spraken nog even met een oude boer die in zijn tuin aan het werk was, en complimenteerden hem met zijn mooie boerderij. Hij woonde daar met zijn twee ongetrouwde dochters, en het merendeel van het werk deed hij nog zelf. We liepen verder naar Oudeschans en namen daar een rustpauze op een bank in het centrum, zodat we alles rustig konden bekijken. Daar vandaan was het nog ongeveer tien kilometer naar Nieuweschans.

Onderweg daar naar toe waren prachtige boerderijen en vergezichten te over. Tot slot liepen we dwars door Nieuweschans naar het NS-station. We kwamen daar net te laat aan voor de trein van 15.22 uur. We hadden daarom volop tijd om op ons gemak kaartjes te kopen en om wat fruit te eten.

Met hier en daar wat oponthoud, kwamen we om acht uur in Aalten.

w.g. Willemien Hietland

Op zaterdag 15 november organiseerde de FLAL de Fries Drenths grensgebied wandeltocht over de afstanden van 25 en 40 km vanuit Veenhuizen.

Door: Henri Floor en Coos Verburg

www.henrifloor.nl

Veenhuizen heeft een aparte ontwikkeling doorgemaakt. Oorspronkelijk was het een oude nederzetting van aanvankelijk drie, later zes huizen

Armoede in Nederland deed in 1818 generaal Johannes van den Bosch, later Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië, de Maatschappij van Weldadigheid oprichten. Zijn doel was aan de massale armoede, met name in de grote steden, een eind te maken en woeste grond te ontginnen voor produktie. Van den Bosch richtte zich op twee categorieën: aan de ene kant bedelaars en landlopers, aan de andere kant wezen en vondelingen. Hiertoe stichtte hij Frederiksoord, Willemsoord en Wilhelminaoord. In 1822 verwierf hij de buurtschap Veenhuizen. Het ging hem niet om liefdadigheid, maar juist om mensen te brengen tot het leveren van nuttige arbeid en daarin het ontwikkelen van een stuk eigen verantwoordelijkheid om zich zo beter in het leven te kunnen handhaven. Drie gestichten werden er in Veenhuizen gebouwd. Ze leken veel op kazernes en er was een strikte scheiding doorgevoerd van mannen en vrouwen, volwassenen en kinderen. Door grachten waren ze van de buitenwereld afgesloten. In 1825 verwierf hij een veld ten oosten van Veenhuizen. In 1875 kreeg het Ministerie van Justitie het beheer over de kolonie. Met de invoering van het Wetboek van Strafrecht in 1886 werd Veenhuizen aangewezen als strafgesticht en rijkswerkinrichting.

De voor Veenhuizen zo karakteristieke architectuur werd omstreeks 1900 in snel tempo voltooid. Er kwamen woningen voor het personeel, er werd een kerk met pastorie gebouwd en ook een hospitaal. Veel van de huizen zijn voorzien van een stichtelijke spreuk. Op de gevels staan in zwarte letters op een witte ondergrond teksten als 'Werk en Bid', 'Orde', 'Humaniteit', 'Helpt elkander', 'Orde en tucht' of 'Toewijding' te lezen. De apotheek is voorzien van het opschrift 'Bitter en Zoet' in dezelfde statige zwarte letters.

De gemeente Noordenveld is op 1 januari 1998 ontstaan uit de voormalige gemeenten Roden, Norg en Peize. En Veenhuizen viel onder de voormalige gemeente Norg

Wij kozen het 40 km parkoers. Wij waren op vrijdagavond naar Assen gereisd. Hier overnachtten we vrij dicht bij het station. Met de 2e bus op zaterdag reden we naar Veenhuizen. De buschauffeur stopte niet bij de bushalte zelf in Veenhuizen, maar stopte pal voor het Verenigingsgebouw. Hier was de start. Toen wij om 8.50 uur uitstapten, waren de wandelaars net gestart. Waarschijnlijk vanwege de drukte liet men de wandelaars eerder dan 9.00 uur vertrekken.

Toen wij in het startlokaal kwamen, was het hier nog steeds een drukte van belang. Bij de inschrijftafels stonden nog lange rijen wandelaars en talrijke wandelaars arriveerden nog. Rond 9.15 uur waren wij klaar voor vertrek. Al na 20 meter liepen we verkeerd. Want bij de start was al meteen de splitsing van de 2 afstanden. En de wandelaars die op dat moment startten waren allen 25 km lopers. Van de 566 wandelaars waren er deze dag slechts 135 die het 40 km-parkoers liepen. Er waren veel lopers, die normaal 40 km lopen, overgestapt naar de 25 km. Dit had te maken met de voetbalwedstrijd Schotland-Nederland die 's-middags rechtstreeks op TV werd uitgezonden en door Nederland met 1-0 werd verloren. En door de 25 km te nemen kwamen ze eerder bij de finish en waren daardoor op tijd thuis.

Na de start liepen we langs de plaatselijke kerk en over de Kerklaan verlieten we Veenhuizen. We kwamen op de Hoofdweg uit en hier troffen we van rechts de 25 km lopers. Maar meteen begonnen we aan de tweede lus van de in totaal 4 lussen die de 40 km-lopers meer liepen dan de 25 km-lopers. We liepen langs de Kolonievvaart en passeerden Norgervhaven, een gevangeniscomplex. We staken de Kolonievvaart over en even daarna nog een kanaaltje over een ophaalbrug. Nu volgden we de Kolonievvaart tegengesteld. Even verder kwamen we bij een afgerasterd terrein waar Briser runderen graasden.

In 1811 had Veenhuizen 47 zielen en lag aan de rand van een groot heide- en veengebied, de Smildeger Venen. Deze venen waren al in ontginning en t.b.v. de afwatering en de afvoer van turf was in 1780 de Drentse Hoofdvaart al gegraven tot Assen. Voor de bereikbaarheid van Veenhuizen was het gewenst een vaarverbinding te hebben met de Drentse Hoofdvaart. In 1823 is begonnen met het graven van de Kolonievvaart, welke ter plaatse van de toenmalige turfweg van Zuidvelde afbuigt naar het zuiden en verder gaat als de Norgervvaart Dit kanaal kwam in 1825 gereed.

Opnieuw kwamen we op het 25 km-parkoers uit. Nu dwaalden we een tijdlang door het Bankenbosch. Opvallend hier waren de talloze witte bruggetjes. En dat terwijl grote delen van het Bankenbosch verboden toegang was. Buiten het Bankenbosch dwaalden we door het Hoogveenreservaat overgaand in het Fochteloërveen. Bij het betreden van het Fochteloërveen kwamen we ook in de provincie Friesland. We kwamen nog langs een schuur van Natuurmonumenten en vervolgden ons pad door het Fochteloërveen.

Op de grens van Friesland en Drenthe vindt men het uitgestrekte Fochteloërveen. Het eerste dat opvalt in het Fochteloërveen is de verlatenheid en uitgestrektheid. Een eindeloze vlakte waar geen bouwwerk en bijna geen boom bovenuit steekt. Onder het gras gaat een zachte, kletsnatte laag schuil: het hoogveen. Fochteloërveen is een van de allerlaatste stukken hoogveen van Nederland. Een gedeelte

is nog levend hoogveen, d.w.z. hier vindt nog steeds hoog-

veenvorming plaats. Tot 1980 werd er nog turf afgegraven voor de fabricage van turfstrooisel.

Later kwamen we nog langs een glazen gedenkplaat van het concentratiekamp Ybenhaer. Daarna kwamen we bij een gasstation uit bij een oude vuilstortplaats. De vuilstortplaats was nu geheel toegedekt en ons pad voerde over de voormalige vuilstortplaats heen. Tegenwoordig is dit de hoogste berg van Friesland. We hadden hier vandaan prachtige vergezichten. Door het regenachtige weer waren de vergezichten niet fraai genoeg voor een foto.

We kwamen uit in buurtschap Nieuw Weper. Hier was een wagenrust in een niet geheel lekvrije schuur bij een boerderij. Er waren hier een 15-tal zitplaatsen. Doordat wij zover achterin zaten, konden we ons heerlijk neervlijen in een tuinstoel. We konden naar keuze thee of koffie krijgen. In de schuur zagen we nog twee spierwitte geiten.

We vervolgden ons pad in de richting van Oosterwolde. In het Tiesingabos was opnieuw een splitsing met het 25 km-parkoers. Wij zetten nu koers naar buurtschap Weper. Daarna liepen we veelal langs en tussen weilanden door. Bij buurtschap Jardinga sloegen we af. Veelal over schelpenpaden liepen we nu naar Haule. Daarbij staken we het riviertje Boven Tjonger over. In Haule was de grote rust in dorps-huis De Mande. We hadden hier 28 km afgelegd.

Haule is een van de vroegere Drentse kerspelen. Reeds in 1313 (of 1343) werd het genoemd in een oorkonde van het klooster Mariengarde bij Hallum. Haule is een dorp met voornamelijk lintbebouwing. Het ligt in een natuurlijke omgeving.

Nu kwam de 4e en laatste lus van het 40 km-parkoers. Over een leuk smal pad langs het ijsbaancomplex verlieten we Haule weer. Tussen 14.30 en 15.15 uur vingen we muzikale klanken uit de omgeving op. We realiseerden ons dat Sinterklaas deze dag weer vaste voet in Nederland zou zetten. Nu dwaalden we een tijdlang door het Blauwe bos, ook wel Haulerveld genoemd. Voordat we het Blauwe bos betraden zagen we op een weiland enige jagers met hun geweer lopen.

In de driehoek Haule-Waskemeer-Haulerwijk vindt u het Blauwe Bos. Dit complex heeft zijn naam te danken aan de blauwachtige sparren die in het meest oostelijke deel van het gebied voorkomen. Het zijn geen blauwsparrren zoals men die in veel tuinen aantreft, maar het zijn met name douglas en de sitkaspar die deze blauwe gloed hebben. Op-

vallend aan het Blauwe Bos is de variatie in terreintypen: naaldbos, loofbos, heide, water en grasland. Deze variatie is vooral van belang voor randbewoners in de natuur: reeën, randvogels, amfibieën en dergelijk. Door het bos loopt een aantal ruiter- en wandelpaden. Een wandeling in het Blauwe Bos is extra aangenaam doordat er veel zonlicht naar binnen valt. Het gehele boscomplex is vrij toegankelijk en ook goed per auto bereikbaar.

Na de laatste samenkomst met het 25 km-parkoers kwamen we in Veenhuizen langs de penitentiaire inrichting Esserheem. Het zag er hier erg somber uit. Om de oude gebouwen stonden dubbele hoge prikkeldraadhekken.

De penitentiaire inrichtingen werden oorspronkelijk opgezet als werkinrichtingen. Het was de bedoeling om minder

Hallo Wandelaars

Hier ben ik dan weer met een leuk wandelverslagje voor jullie. Wij, Piet, Kees en Inge zijn begonnen aan de OLAT-winterserietochten. De eerste tocht, in Eersel, was een heel mooie. Die was op zondag 19 oktober bij prachtig weer.

Het was wel een pittig parkoers, maar daardoor ook heel mooi; echt OLAT en bovendien zeer goed gepijld.!

We moesten onderweg goed uitkijken en soms was het werken geblazen. Overal lagen gekapte bomen en takken over de paden. Kees en Piet wandelden 40 km, terwijl ik 30 km toch wel voldoende vind.

Om 6.30 uur vertrokken wij van huis en om 8.00 uur konden we starten. Met Piet en Kees samen kon ik onderweg twee rusten meemaken. Dat werd gezellig samen koffiedrinken bij Dennenlucht aan de Belgische grens en bij Hof van Heden in de buurt van Weebosch. Kees en Piet vertelden mij na afloop dat ze gezellig hadden gewandeld en er zal ook wel veel gebuurt zijn, want ze waren nogal laat binnenen.

Ik kwam om ongeveer half vier weer in 't Vierspan terug en heb daar nog gezellig gewacht tot Piet en Kees tegen half zes arriveerden. Eigenlijk zijn ze uitgevallen, want het kantoor sluit om vijf uur, maar voor één keertje mag dat wel!

Het was in ieder geval weer een geslaagde dag. Mooi zo, en ga zo door OLAT.

Een maand later, zondag 16 november, zijn Kees, Piet en ik weer present. Om op tijd te zijn voor deze tweede tocht

Kennedymars Bergeijk – 19 september

Door: Hans Brongers.

Na een week bijgekomen te zijn van de Kennedymars van Haaksbergen vond ik het weer tijd om aan de volgende te beginnen. Dit maal lag het doel in het Brabantse Bergeijk. Voor mij de eerste keer, voor hen de 41^e. Vanuit mijn computer tover ik een routebeschrijving tevoorschijn en zie dat het plaatsje even onder Eindhoven ligt. Een goed uur rijden, dus hoef ik ook niet al te vroeg van huis. Als ik even over half zeven 's avonds op de snelweg de afslag 's-Hertogenbosch afrijd, duik ik een file in. Autootje voor autootje kruipen de kilometers onder me door. Eenmaal voorbij 's Hertogenbosch gaat het allemaal weer vlot. Bij de afslag Maastricht / Venlo staat op een bord te lezen dat de afslag Antwerpen /Eersel is afgesloten. Ik moet route A volgen en dat doe ik braaf. Als mijn kilometerteller allang de op de

zwaargestraften onder te brengen in een landelijke omgeving waar zij te werk gesteld werden in de bosbouw en landbouw. Op dit moment worden ook langgestraften in de Veenhuizer inrichtingen gehuisvest.

Rond kwart voor vijf werd de finish na 7½ uur lopen bereikt. We aten en dronken nog wat. We hadden de tijd omdat onze uurbus pas om 17.41 uur vertrok naar Assen. Het was een geslaagde wandeltocht geworden. Hoewel het overwegend nat was geweest, waren onze broeken slechts tweemaal flink nat geworden door de regen. Maar deze droogden later ook weer op.

moesten we al om 6.15 uur van huis weg. We kwamen echter wel heel vroeg in Nijnsel, dat wil zeggen dat Piet de weg naar de geboortegrond van OLAT heel goed weet te vinden!

Het werd alweer een mooie wandeling. Soms was het best pittig, maar dat mag je bij OLAT verwachten.

De pijlen waren weer uit de kunst opgehangen, zodat ik alles keurig kon volgen. Dus, een dikke 10 met een griffel!

Ga zo door mensen van OLAT, ik blijf het herhalen want iedereen mag het weten en horen.

Het weer was regenachtig, maar niet geklaagd; wandelen blijft een gezonde sport.

Om 8.00 uur konden wij starten en de eerste grote rust was bij zaal De Vijfeijken, een mooie locatie. Ook de volgende locatie was echt de moeite waard. Een boerderij die Vogelshof wordt genoemd, echt leuk en OLAT-waardig.

Deze keer hadden wij dus regen tijdens de tocht, maar voor de volgende tocht heb ik alvast sneeuw besteld. Dit is een echt wintergrapje van Inge!

Kees en Piet waren nog laat aan de wandel, maar ik had mijn opdracht al om 14.45 uur voltooid.

Rest mij nog alle leden en het bestuur Prettige Feestdagen toe te wensen en alvast een wens voor goede en prettige wandelingen met OLAT in het nieuwe jaar.

Jullie medestapster en wandelmaatje.....

Inge Mol- van Egmond.

routebeschrijving aangegeven afstand heeft overschreden, begin ik te twijfelen. Ondertussen loopt het al tegen achten en ik volg nog steeds route A. Na vele kilometers meer en veel later dan gepland kom ik in Bergeijk aan.

Normaal gesproken zie je al praktisch vanaf de snelweg bewegwijzeringen naar het evenement staan. In Bergeijk is dit anders. Hier ga ik maar op de gok het centrum in en hoop iets van een aanstaande wandeltocht te ontwaren.

Na enig zoeken vind ik de startplaats én een parkeerplaats voor de auto. Veel tijd blijft er niet meer over om in te schrijven maar dat heeft als voordeel dat de start ook niet lang op zich laat wachten. Zoals gebruikelijk spreekt de voorzitter van de organiserende wandelvereniging de ruim

190 Kennedywandelaars toe. Zijn woorden zijn veel- belovend, want men heeft dit jaar extra pijlen (met een K!) op de grond gekalkt. Na het startschot lopen we letterlijk en figuurlijk achter de fanfare aan. Even buiten Bergeijk worden we aan ons lot overgelaten.

Het eerste deel van de tocht worden we keurig door een politieauto geëscorteerd en dat is maar goed ook. Buiten de bebouwde kom lopen we namelijk op een doorgaande weg. Het is aardedonker en iedere tegemoetkomende automobilist heeft geen idee hoe verblindend zijn lichten zijn. Na een paar honderd meter slaan we rechtsaf en is de weg gelukkig een stuk rustiger. Zo wandelen we door het pikkedonker, naar het blijkt, weer terug naar Bergeijk.

Na 11 kilometer passeren we opnieuw de startplaats die nu theepost is geworden. Ik laat de thee voor wat het is. Direct na de theepost sta ik op een kruispunt met mijn handen in het haar. Of ik ben nog steeds verblind, maar een pijl zie ik nergens. Omstanders menen dat ik linksaf moet en ik geloof hen voorzichtig. Ik word nog wantrouwiger als ik op de route zowel pijlen heen als terug zie staan. Gelukkig wordt ik op dat moment gepasseerd, zo blijkt even later, door een Bergeijker die de weg dus kent. Angstvallig blijf ik in zijn kielzog!

Na 17 kilometer is er de eerste rust- en verzorgingspost in Restaurant 'Van Seville' in Riethoven. Als ik mijn tas op de juiste plaats voor verder vervoer zet, is ondertussen mijn begeleider ervandoor. Nu moet ik het verder alleen opknappen, zijn mijn gedachten. Net buiten Riethoven zie ik een pijl met K op de grond die me rechtsaf dirigeert. Heel ver recht vooruit zie ik een eenzame wandelaar wandelen. Hij is te ver weg om hem te waarschuwen dat hij verkeerd loopt. Ook denk ik op dat moment niet om even terug te lopen naar de rustpost om de organisatoren te waarschuwen. Hoe lomp van me, maar achteraf blijkt ook nog eens hoe stom !! Als ik de straat een stuk ben ingelopen wacht ik toch even wat andere wandelaars doen. 'Gelukkig' doen zij als iedere wandelaar: achter de eerste aan!

Als ik ook nog eens een pijl met K zie staan, hoe vaag deze ook is, is mijn dag - eh, nacht weer goed. Voor me is geen hond en geen wandelaar te zien. Achter me lopen er in ieder geval 3.

De route is donker, eenzaam en lang. Bij iedere hoek, voor zover ik deze al tegenkom, is het zoeken naar een pijl met een K. Omdat ze er ieder keer weer staan ga ik er vanuit dat ik goed loop. Plotseling gaat de verharde weg over in mul zand en als ik mijn zaklamp aanknip, zie ik dat we in een bos lopen. Dat een organisatie van een Kennedymars haar wandelaars midden in de nacht over een aardedonker zandpad een bos instuurt, vind ik opmerkelijk en ook niet verantwoord. Zonder iets erover afgesproken te hebben zijn we al een tijdje met zijn vieren bij elkaar. Gevieren worstelen we in het donker en zoeken op iedere afslag en kruising naar pijlen met de K. Als we in een voor ons onbekend dorp aankomen zegt één van hen: 'Ik vertrouw het niet helemaal. Volgens de routebeschrijving moet er op 26.5 kilometer een rustpost zijn in Waalre en we hebben er nu al zeker 30 gelopen!' Na een poosje op een kruispunt kijken, lezen en nog eens kijken, nadert ons een groepje jongelui op de fiets.

'Bent u de weg kwijt?', vraagt één van hen. 'Ja!', is ons antwoord. 'We moeten in Waalre zijn', zegt één van ons. Nu hij hardop praat, valt het me ineens op hoe hard hij spreekt. 'Waalre?!' 'Nou, dan zijn jullie hier helemaal verkeerd!', zijn de bemoedigende woorden van de jongeman. We krijgen te horen dat we zo'n 5 kilometer terug moeten. Dit schiet bij de medewandelaars behoorlijk in het verkeerde keelgat. De één brult van alles en de ander nog wat. Ondertussen staan we daar midden in een onbekend dorp en door het geraas verwacht ik ieder moment een dubbelloopsgeveer achter een raam. Gelukkig blijft dit uit en hebben we besloten om toch maar naar Waalre op zoek te gaan. We blijven nog geruime tijd mopperen op de organisatie en blijven ons afvragen hoe het nu in hemelsnaam zit met die pijlen met een K. Plotseling duikt er vanuit een zijstraat een vrouwelijke wandelaar op, die de heren kent. Ook zij heeft een tijd lopen dwalen en kruiste bij toeval ons pad. Door haar komst is het gedaan met de net teruggekeerde rust. Hartgrondig worden alle verbale registers uit de kast gehaald.

Als we een kleine drie kwartier later in Waalre worden verwelkomd in het Klooster, worden direct de vrijwilligers aan tafel onder vuur genomen. In allerijl wordt de toevallig aanwezig zijnde voorzitter erbij gehaald. De boze wandelaars eisen dat zij per auto naar Bergeijk worden gebracht. Zonder af te wachten hoe het allemaal in het Klooster afloopt, loop ik de deur uit en ga weer op zoek naar de pijlen met een K. De eerste die ik tegenkom is beduidend witter dan die ik tot nu toe heb gezien. Het lijkt alsof ze net geschilderd zijn. Ondanks dat ik nu ruim een uur verspeeld heb door het 'ommetje' zie ik nog steeds niet veel wandelaars voor me. Een paar dames volgen me op geruime afstand. Als ik al weer geruime tijd na de laatst waargenomen pijl met K geen volgende heb gezien, begin ik me opnieuw zorgen te maken. Als ik op de routebeschrijving kijk, want ik heb nu wel mijn lesje geleerd, lijkt het dat ik goed loop. In ieder geval wijst een ANWB richtingaanwijzer naar Bergeijk. Vol goede en nieuwe moed stap ik verder. Na 14 kilometer kom ik aan bij de Gouden Leeuw alwaar de grote rust is, die ik laat voor wat het is. Ik maak direct een doorstart om de verloren tijd te compenseren.

Voor me lopen een heer en een jongedame, waarbij ik op hun heuptasje het embleem van de OLAT zie. Hun tempo is prima, want ik kan door al dat gedoe zelf mijn ritme niet meer te pakken krijgen. Zonder dat zij het waarschijnlijk beseffen, slepen ze me uit een dal en ik ben hen daar nu nog dankbaar voor! Het valt me ineens op dat het nog zo donker is, terwijl het al over zessen is en heerlijk wandelweer. Wat me in ieder geval niet meer opvalt, zijn de enorm lange rechte stukken die deze tocht rijk is. De omgeving daarentegen is mooi en afwisselend. Op 50 kilometer is er in Knegsel, in het Gemeenschapshuis, weer een rustpost. Om de hongerklap voor te zijn, neem ik 2 broodjes en een kop koffie. Als ik aan mijn tweede broodje wil beginnen zie ik de andere Olatters vertrekken. 'Jammer', denk ik 'nu mis ik mijn tempomaatjes!' Even later zie hen ik in de verte weer lopen en begin iets te versnellen om hen weer bij te kunnen halen. Dit duurt evenwel tot aan Lemelveld, waar men op

het sportpark een bananenpost heeft ingericht. Na de banaan verorberd te hebben vervolg ik weer mijn weg.

Nog steeds heb ik het OLAT duo in het vizier en begin zelfs weer plezier in deze tocht te krijgen. Ondertussen zie ik naast me de zon zijn best doen om boven de horizon te komen. Stilaan begin ik te geloven dat ik toch binnen de 13 uur kan eindigen en passeer op een zeker moment het duo. Een eindeloos rechte weg volgt en de temperatuur doet niet onder voor een mooie zomerse dag. Direct na een viaduct gaat de route naar rechts de Cartierheide op. Een prachtig mooi gebied, waarbij het eerste deel vooral uit bos bestaat. Af en toe kijk ik om en verwacht het duo achter me, maar neen. Het is een enorm lang recht fiets- /wandelpad en aan het einde kijk ik nog een keer om. Nog steeds is er van het duo niets te bespeuren en pijlen ben ik ook al een hele tijd niet meer tegengekomen. Weer begin ik te twijfelen. Ik heb toch heel duidelijk de pijl zien staan na het viaduct. Ook nu weer raadpleeg ik de routebeschrijving en constateer dat ik goed zit. Rechts van me doemt de heide op en het zonnetje brandt op mijn kop. Voortdurend kijk ik op mijn horloge. Haal ik het, of haal ik het niet.

Plotseling zie ik 2 heren bij een tafeltje staan; ik ben blij hen te zien. 'Het is nog 3 kilometer naar de laatste rustpost en daarna nog een goede 6 kilometer naar Bergeijk', weten de heren me te vertellen. Ik heb nog een kleine anderhalf uur en besluit er voor te gaan. In het Gemeenschapshuis in Weebosch laat ik stempelen en bedank voor de consumptiebon. Weer volgen lange rechte wegen en echt genieten van de omgeving doe ik niet. Het zweet loopt in mijn ogen en brandt als de wieweerga. Als een zegen uit de hemel zie

ik het blauwe bord met Bergeijk erop staan. Niet veel verder staan weer 2 heren met een tafeltje en wat te drinken. Heel even blijf ik er staan om op adem te komen. Na een vriendelijke groet en alvast een proficiat, verlaat ik de heren. Mijn hemel, wat is Bergeijk een langgerekt dorp! Het centrum komt maar niet in zicht. Aan het slot van deze tocht heeft de organisatie nog een verrassing in petto. Daar waar het bordje centrum aangeeft, gaat de route namelijk rechtdoor. Ik kijk op mijn horloge en zie dat de 13 uren nagenoeg voorbij zijn en ik geef het op. Even verderop mag ik dan eindelijk naar links en zie een eindje verderop de kerk. Dat geeft me weer hoop. Als een bezetene voer ik mijn tempo op, tot voor mij ongekende hoogte. Op het plein bij de kerk staan her en der mensen die beginnen te applaudiseren en een speaker spreekt me De Gouden Leeuw binnen. Om 10.51 uur laat ik mijn kaart afstempelen, ik had nog 9 minuten over. Vol trots laat ik me door een uiterst vriendelijke dame van de organisatie de medaille omhangen. Een mooie roos wordt me in de handen gedrukt en ik word van alle kanten gefeliciteerd. Als ik op een stoel aan een tafeltje neerplof, zie ik sterretjes.

Als ik weer een beetje bij mijn positieven kom, staat plotseling één van mijn medeverdwalde wandelaars bij mijn tafel. Badend in het zweet hoor ik hem uitleggen waar we fout zijn gelopen en wat er met de pijlen aan de hand was. Fout liepen we direct na de eerste rustpost in Riethoven. De wandelaar die voor me rechtdoor ging, liep dus wel goed! De pijlen waren van een fietstocht genaamd de Kempen-tocht en hadden precies hetzelfde uiterlijk als die van de Kennedymars !! Gelukkig kunnen we er nu allebei om lachen en ik word geprezen dat ik ben doorgelopen, terwijl zij in de auto werden vervoerd. Ik vind het prima en houd het bij een Kennedymars van 90 kilometer!

Constant aan de wandel:

Constant Dedel stuurde 5 wandelverslagen. Helaas heb ik in deze uitgave slechts plaats voor één verslag.

Winterserietocht WS'78 te Ilpendam

Op zaterdag 18 oktober organiseerde WS'78 een wandeltocht vanuit het dorps huis te Ilpendam. De start was om 9.00 uur. Ilpendam is een dorp in het vlakke Noordhollandschap. Het bestaat al sinds 1170 en dankt zijn naam aan de plaats van een dam in de Ilp, een watertje waarvan de Dorre Ilp, aan de overkant van het Noordhollands Kanaal ligt. Voor de inpoldering van de Purmer had Ilpendam nog een open verbinding met de Zuiderzee. Het Noordhollands Kanaal werd tussen 1818 en 1824 gegraven.

Al gauw na de start gingen we de bosjes in met vele kronkelingen tot we aan een stenen bruggetje kwamen, waar we het riviertje konden oversteken. Daarna wandelden we langs de ringdijk van de Purmer, een droogmakerij van 2700 hectare uit het jaar 1622. Even voor Monnickendam wendden we de steven naar rechts om een bezoek te brengen aan het mooiste dorp van Noord-Holland: Broek in Waterland. Het dorp is aan drie zijden gebouwd rondom een water: het Havenrak. Dit water stond in de 18e eeuw nog in open verbinding met de Zuiderzee. In de 17e eeuw dreef de bevolking handel op de Oostzee en was het dorp het domicilie van verschillende zeeschepen.

29^e NIEUWJAARS-WANDELTOCHT te MILSBEEK

ZONDAG, 4 JANUARI 2004

Start en finish:	Gemeenschapshuis, Trefpunt 68, Milsbeek
Afstanden en	42 km vanaf 7.00 uur (Marathon)
Starttijden:	28 km vanaf 8.00 uur
	20 km vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur
	12-6-2½ km vanaf 9.00 uur tot 14.00 uur
Inschrijving en	Korhoenderveld 109, Cuijk
Inlichtingen:	telefoon 0485-322325

De vrij grote huizen in het dorp getuigen van de vroegere welstand. We wandelden door de slingerende straatjes en zagen naast de fraaie Hervormde kerk ook de verzorgde tuinen, de theekoepels en sierprieeltjes, maar ook de houten huisjes, die geschilderd zijn in de echte 'Broeker-grijs' kleuren.

Na dit alles bewonderd te hebben kwamen we bij de soeppost bij het open veenweidegebied Varkensland. We liepen hierna langs sloten met veel overstapjes, klaphekjes en bruggetjes. Dit gebied wordt beheerd door SSB en er zijn ontelbare waterlopen die opvallen door hun opstekende rietkragen. Uiteindelijk kwamen we in het dorp Watergang uit. Bij Het Schouw staken we met een pontje het Noordhollands Kanaal over. In Landsmeer kregen we in het dorps huis een horecarust. Na de pauze liepen we via graspaden en knuppelpaden en langs waterkanten over het Ratteneiland. Het is een groot veenmosrietland, dat omgeven wordt door moerasbos dat vooral uit berken bestaat. Daarna gingen we naar recreatiegebied Het Twiske. Het is een oud veenweide- en moerasgebied dat al enige decennia niet meer agrarisch werd gebruikt en gedeeltelijk was

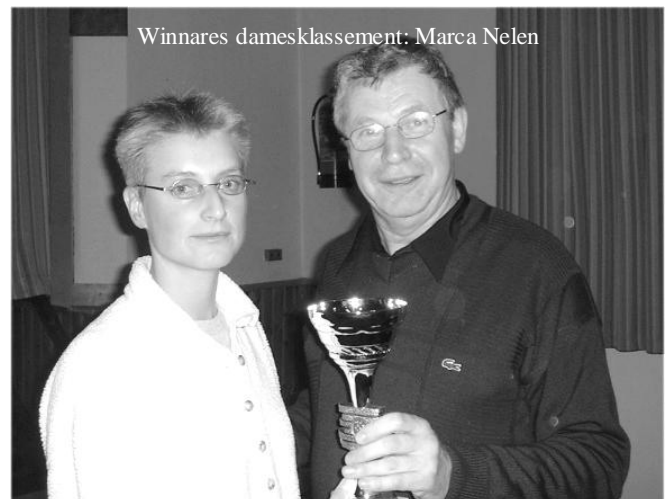
dichtgegroeid. In de volksmond werd het De Rimboe genoemd. Sinds enige tijd is het Het Twiske omgevormd is tot een recreatiegebied met hoge natuurwaarde. Op weg naar Oostzaan, waar bij een manege de koffiepost was, zagen we nog veel koeien grazen. Na deze verzorging wandelden we via een andere weg terug naar Het Twiske; nu kregen we meer het recreatiegebied met enkele strandjes en bootjes te zien. Bij Den IJp lag een appeltje voor de dorst op ons te wachten. Via Molenzijl en Dorre IJp, en ook nog een pontje over het Noordhollands Kanaal, keerden we terug in IJpendam. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was zonnig weer, maar wel fris. Er gingen van start 308 wandelaars

De OLAT-JAARVERGADERING

Zoals we reeds in het Voorwoord lezen, werd onze Algemene Ledenvergadering goed bezocht. Ik denk dat veel organisaties jaloers kunnen zijn op zo'n opkomst. De voorzitter opende de vergadering met een reeks toelichtingen. Het meest opvallende hierbij was de melding dat het bestuur vergeten was ons jaarfeest van vorig jaar te memoreren in het jaarverslag. We zullen de wethouder van sportzaken maar letterlijk en figuurlijk als herinnering aan die dag bewaren! Van het feestgeschenk kocht het bestuur een mountainbike waarmee Ad Verbakel nu zijn parkoersen verkent. Noemenswaardige feiten in 2003 waren: het starten met een wandelcafé en de ontwikkelingen op het Market Garden wandelpad, die succesvol verlopen. Na het verwelkomen van leden, ereleden en leden van verdienste werd een ogenblik stil gestaan bij onze overleden wandelvrienden.

Hierna werden de agendapunten in een snel tempo afgehandeld. Op geen van de ingediende jaarverslagen kwamen amendementen; een lid vroeg of er in het vervolg in het jaarverslag van de secretaris ook aandacht kan worden besteed aan de Grenzeloze Tocht die toch een succes is, mede door de samenwerking met de Belgische wandelclub Milieu 2000. Het financiële jaarverslag oogstte bijzondere bijval vanwege de gebleken accuraatheid van de penningmeester. Ook de kascontrole was uiterst lovend over de boekhouding; eigenlijk zou elk lid eens bij zo'n controle aanwezig moeten al is het alleen maar om te zien wat er allemaal komt kijken bij een verenigingsboekhouding. Ook de begroting voor 2004 werd aangenomen, een post onvoorzien was op zijn plaats gezien het ongewisse in de toekomstige ontwikkelingen bij de Bond.

Na een pauze werden de jubilarissen gehuldigd. Alle 7 leden die 25 jaar bij de club zijn, kregen een speldje voorgedragen! Hun namen stonden in het clubblad van november. Van de z.g. klompjesleden was slechts een enkeling aanwezig. De leden die bij het clubkampioenschap op de bovenste plaatsen waren geëindigd kregen een beker uitgereikt door Theo

Tromp in zijn hoedanigheid van commissiecoördinator. Bij de heren kreeg Hugo Prinsen de beker voor de eerste plaats en

de wisselbeker als algemeen winnaar van het klassement. Ad Mollen kreeg een beker voor zijn mooie tweede plaats en Rolf Craanen kreeg de derde prijs. Bij de dames eindigde Marca Nelen op de eerste plaats, ook zij kreeg een mooie beker voor haar prestatie. Hanny Klumpens, die als tweede eindigde, was niet aanwezig vanwege haar deelname aan een 100 km-Euraudaxtocht. Ook de winnares van de derde prijs Conny Raymakers, was niet aanwezig. Hierna werden enkele leden die

de laatste jaren uitblonken binnen de organisatie in de bloemetjes gezet. Mariet Ahlers, notulist van het bestuur en een dragende medewerkster van de LPS-commissie werd door de commissie van aanbeveling tot lid van verdienste benoemd. Hein Lenders kreeg voor het vele werk dat hij voor OLAT doet en vanwege zijn afscheid als bestuurslid een fraai bord aangeboden. Verder waren er presentjes voor: Joop Wesseling, Kees Smits, Frans Peters en Jos van den Berselaar. Bloemen waren er ook voor Nellie Leijssen en Corrie Tiersma die beiden heel veel tijd steken in de maandelijkse handelingen rond het clubblad. Frans en Toos van de Boom kregen een waardering voor hun inzet tijdens prestatie-evenementen, daarnaast is Frans ook nog scheidsrechter en controleur. In de persoon van Piet van de

Laar, kregen alle markeerders op de OLAT-wandelpaden een presentje aangeboden. Tot slot kreeg Frits van Duinhoven 'de Vuist' voor zijn voettocht van Lourdes naar Compostela.

De Cornelis van Montforttrofee werd niet toegekend omdat hier toch een 'waardige' prestatie voor geleverd moet worden en zo iemand is de laatste jaren niet meer in het vizier gekomen.

Het vaststellen van de contributienorm voor 2005 had wat meer voeten in de aarde omdat, zoals uit verschillende reacties bleek, de noodzaak hiervoor door het bestuur te minimaal en op z'n minst te laat onder de aandacht van de leden was gebracht. Het voorstel zoals dat was neergelegd in een 'Nieuwsbrief' werd daarna met algemene stemmen aangenomen.

De bestuursverkiezing was eveneens een soort 'hamerstuk'. Alle kandidaten, evenals de door het bestuur ingediende kandidaten: Paul Canters en Joop Wesseling werden bij handopsteken gekozen. Een even aantal van 8 bestuursleden is statutair bij OLAT geen bezwaar. Bij het staken der stemmen in het bestuur geeft de stem van de voorzitter de doorslag!

Aan alle commissies werd gevraagd of zij in 2004 in dezelfde bezetting wilden blijven functioneren. Alle commissies gingen akkoord, alleen bij de commissie LPS trad Ad van Asten terug. Bij de kascontrolecommissie trad Sjef van Gestel statutair terug, zijn plaats wordt opgevuld door Frans Peters.

Bij de rondvraag was o.a. een vraag van Rolf Craanen hoe de bondsafdracht van een meervoudig lid is geregeld. Voor elk lid hoeft maar door één vereniging afdracht te geschieden. Hoe dat wordt bepaald is nog niet duidelijk!

Verder kwam er een opmerking over de soms slechte kwaliteit van de foto's in het clubblad. De redactie wist hier geen antwoord op en verwees de opmerking door naar het bestuur.

Tot slot kwam er een buitenprotocollaire vraag over de invloed van het bestuur bij het plaatsen van onderwerpen in het clubblad. De secretaris lichtte een onderhavig geval toe, maar zei erbij dat er door het bestuur geen censuur wordt opgelegd. De redacteur kon het staande de vergadering niet eens zijn met de uitleg van betreffende kwestie. Omdat de voorzitter de vergadering wenste af te sluiten, werd deze kwestie ter overweging aan betrokkenen tot nader order aangehouden. De vergadering werd tegen half elf afgesloten.

Verslag uitsluitend ter info....Ad van Asten.

maandag 29 december
GRENZELOZE TOCHT
Camping De Zwarte Bergen

08.00 uur – 12.000 uur 24-27-30 km
08.00 uur – 14.000 uur 12-15 km

informatie over buspendel Zwarte Bergen-Parochiezaal Heide-Heuvel
bij: Marinus van Roosmalen ☎ 0413-475467 of Theo Tromp 0495-450325